

СЛУЖ

ФЕДЕРАТИВНЕ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ

„СЛУЖБЕНИ ЛИСТ“ излази два пута недељно. — Рукописи се не враћају. —
Огласи по тарифи. — Текући рачун
број 10-313-004. — Поштарина плаћена у
готову.

Петак, 8 август 1947

БЕОГРАД

БРОЈ 66

ГОД. III

Цена овом броју је 12.—дин.— Преплата
за прво полугође износи динара 300.—, а
за целу 1947 годину динара 600.—.
Редакција Бранкова бр. 20. — Телефони:
Редакција 28-838, Администрација 22-619

474.

УКАЗ

На предлог Владе ФНРЈ, а на основу тач. 16
чл. 74 Устава, Президијум Народне скупштине ФНРЈ

проглашује

за предузеће општедржавног значаја:

„Горјана“, шумарско предузеће д. с. о. ј. са се-
диштем управе у Љубљани.

У. бр. 1522

5 августа 1947 године

Београд

Президијум Народне скупштине
Федеративне Народне Републике Југославије

Секретар,
Миле Перуничкић, с. р.

Потпретседник,
Моша Пијаде, с. р.

475.

На основу члана 80 ст. 2 Устава ФНРЈ, а на
предлог Министра иностраних послова, Влада ФНРЈ
доноси

УРЕДБУ

О ИЗМЕНИ УРЕДБЕ О ДИПЛОМАТСКОЈ ШКОЛИ

Члан 1

У члану 2 Уредбе о Дипломатској школи став 1
мења се и гласи:

„Школовање у Дипломатској школи траје годину
и по дана (три семестра).“

Члан 2

Ова уредба ступа на снагу даном објављивања у
„Службеном листу Федеративне Народне Републике
Југославије“.

4 августа 1947 године

Београд

Претседник Владе ФНРЈ
и Министар народне одбране,
Маршал Југославије
Јосип Броз-Тито, с. р.

Министар иностраних послова,
Станоје Симић, с. р.

476.

На основу чл. 27 Закона о порезима, а на пред-
лог Министра финансија ФНРЈ, Влада ФНРЈ доноси

УРЕДБУ

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА УРЕДБЕ О ПОРЕЗУ
НА ПРОМЕТ ПРОИЗВОДА

Члан 1

Уредба о порезу на промет производа од 18
марта 1947 године („Службени лист ФНРЈ“ бр. 24/47)
мења се и допуњује у следећем:

1) на крају прве реченице ст. 1 чл. 7 додаје се
нова реченица: „Истод тако ни остала лица која се
поред другог редовног пословања баве производ-
њом основних производа пољопривреде не плаћају
порез на промет својих основних производа пољо-
привреде“;

2) после ст. 1 чл. 7 додаје се нов став:

„Као основни производи пољопривреде у смислу
ове уредбе сматрају се производи земљорадње, сто-
чарства, воћарства и шумарства који су добивени
на начину обраде, гајења и прераде који је уобичајен
од стране земљорадника у дотичном крају, уколико
продаја тих производа нема карактер обртног посло-
вања или карактер кућне радиности за тржиште“;

3) на крају чл. 8 додаје се нова тачка:

„7) војно-технички заводи, предузећа, радионице
и установе које се налазе под руководством Мини-
стерства народне одбране у погледу промета про-
извода које производе односно услуга које врше за
потребе Југословенске армије“;

4) став 3 чл. 9 брише се;

5) у последњем ставу чл. 10 место: „у року од
30 дана“ ставља се: „у року од 10 дана“;

6) последња реченица ст. 2 чл. 11 мења се и
гласи: „Министар финансија народне републике мо-
же прописати да се пријава подноси и порез плаћа
у краћим роковима и за краћи период“;

7) члан 13 мења се и гласи:

„Министар финансија ФНРЈ може наредити да
се порез на промет производа наплаћује путем обу-
ставе приликом исплате рачуна на испоруку робе
или добара и за вршење услуга државним надле-
штвима и установама и другим лицима“.

Члан 2

Ова уредба ступа на снагу даном објављивања у
„Службеном листу Федеративне Народне Републике
Југославије“.

4 августа 1947 године

Београд

Претседник Владе ФНРЈ
и Министар народне одбране,
Маршал Југославије
Јосип Броз-Тито, с. р.

Министар финансија,
Сретен Жујовић, с. р.

477.

На основу чл. 94 Закона о државним службама и цима у вези са чл. 44 тач. 24 Устава ФНРЈ, на предлог Претседника Владе ФНРЈ, Влада ФНРЈ доноси

ОСНОВНУ УРЕДБУ

О ХИДРОМЕТЕОРОЛОШКОЈ СТРУКИ

1. Појам струке

Члан 1

Хидрометеоролошку струку сачињавају звања која обухватају послове: прикупљање, обрада и об-

јављивање метеоролошких, хидролошких, геомагнетских и других геофизичких података за научне потребе и потребе народне привреде и одбране земље; давање прогноза времена и водостања, научно-истраживачки послови и студије из области метеорологије, хидрологије, геомагнетизма и других грана геофизике.

2. Звања

Члан 2

Звања и основни послови које врше савезни службеници у звањима хидрометеоролошке струке јесу:

Ред. бр.	З в а њ е	Основни послови звања	Стручна спрема потребна за вршење звања
А.			
1.	Осматрач	Обављање текућих осматрања и мерења на хидрометеоролошким станицама и уписивање у станичне књиге и формуларе; вршење помоћних техничких послова; дешифрирање, умножавање и сл.	Нижа средња или одговарајућа стручна школа, хидрометеоролошки курс за осматрача са положеним завршним испитом
2.	Старији осматрач	Обављање послова осматрача и срачунавање средње вредности.	Потребна пракса и показан успех у звању осматрача.
3.	Хидрометеоролошки надзорник	Вршење надзора над радом хидрометеоролошких станица нижег реда, помагање код постављања нових хидрометеоролошких станица и код извођења теренских хидрометеоролошких радова; помагање у вршењу статистичких и техничких обрада хидрометеоролошких података мањег обима.	а) Нижа средња или одговарајућа стручна школа, курс за хидрометеоролошке надзорнике са положеним завршним испитом; б) потребна пракса и показан успех у звању старијег осматрача са положеним испитом за звање хидрометеоролошког надзорника.
Б.			
1.	Млађи хидрометеоролошки техничар	Сарадња на статистичкој и техничкој обради хидрометеоролошких података мањег обима, ревизија статистичких извештаја и табелирање; рад на састављању схема; сарадња при вршењу хидрометричких и геомагнетских сталних мерења.	Свршена средња техничка школа или њој равна стручна школа или потпуна гимназија и положени стручни испит за звање млађег хидрометеоролошког техничара.
2.	Хидрометеоролошки техничар	Статистичка и техничка обрада хидрометеоролошких података мањег обима; ревизија статистичких извештаја и табелирање, рад на рачунским машинама и на састављању схема и графика; помагање код постављања хидрометеоролошких станица и вршење хидрометеоролошких и геомагнетских сталних мерења; помагање у вршењу службе прогноза.	Потребна пракса и показана стручна способност у звању млађег хидрометеоролошког техничара.

Ред. бр.	Звање	Основни послови звања	Стручна спрема потребна за вршење звања
3.	Виши хидрометеоролошки техничар	Статистичка обрада хидрометеоролошких података, картографска ревизија станичних извештаја, израда разних хидрометеоролошких техничких студија, табела и графика; руковођење појединим техничко-рачунским службама; вршење самосталних постављања хидрометеоролошких станица вишег реда и теренска хидрометеоролошка, геомагнетска и друга геофизичка испитивања; по утврђеним директивама вршење сталног геомагнетског мерења и обрађивање њихових података; вршење службе несамојавне прогнозе.	Потребна пракса и показана стручна способност у звању хидрометеоролошког техничара и положени стручни испит за звање вишег хидрометеоролошког техничара.
В			
1.	Хидрометеоролошки асистент	Учествовање у свим стручним пословима и научно-истраживачким радовима.	Факултетска или одговарајућа високошколска спрема и положени стручни испит за звање хидрометеоролошког асистента.
2.	Хидрометеоролог	Самостално вршење свих стручних послова на пројектовању, организовању и извођењу радова појединих грана хидрометеоролошке службе; коначно редиговање обрађених података за објављивање и састављање коментара уз редиговане податке; вршење научно-истраживачких радова из области метеорологије, хидрологије, геомагнетизма и других грана геофизике; руковођење службом самосталне прогнозе.	Потребна пракса и показана способност у звању хидрометеоролошког асистента.
3.	Виши хидрометеоролог	Самостално вршење свих послова појединих или више грана хидрометеоролошке службе.	Потребна пракса у звању хидрометеоролога и показана виша спрема за организаторске и теоретске радове
4.	Хидрометеоролошки саветник	Решавање сложенијих проблема организације и делатности хидрометеоролошке службе; организовање одређене гране хидрометеоролошке струке.	Потребна пракса у звању вишег хидрометеоролога и иштивање у практичном организовању хидрометеоролошке службе или у научним радовима.
5.	Виши хидрометеоролошки саветник	Студијско проучавање и практично решавање најсложенијих проблема из појединих грана хидрометеоролошке струке.	Потребна пракса у звању хидрометеоролошког саветника и свестрано познавање одређене гране хидрометеоролошке струке, доказано успесима у практичном организовању хидрометеоролошке службе и у научном раду из хидрометеоролошке области.

Члан 3

Претседник Владе ФНРЈ донеће упутство у коме ће се ближе одредити послови за поједина звања из члана 2 ове уредбе.

Члан 4

Постављење односно унапређење службеника у звања из члана 2 ове уредбе врши се према стварној способности службеника за обављање послова одређеног звања.

Школска спрема, курсеви и испити из члана 2 (трећа колона) ове уредбе, којом се стиче потребна стручна спрема, не сматрају се као услов за стицање одређеног звања, него само као критеријум о стручној способности службеника. Али, ако се службеник и без предвиђене школске спреме односно курса и испита покаже да је стручно спреман да врши послове одређеног звања, може се поставити на то звање.

Службеницима, који услед недостатка школских квалификација немају довољно услова за даље напредовање у струци, старешина надлежан за постављење може одредити рок у коме су дужни да положе предвиђене стручне испите.

Надлежни члан Владе, претседник комитета односно комисије Владе и Генерални секретар Владе ФНРЈ, као и остале старешине надлежне за постављење, дужни су да се постарају да сви службеници путем курсева и стручних испита стекну потребну спрему предвиђену за одређена звања. Они ће се исто тако старати да се остваре сви потребни услови како би службеници добили потребну стручну и школску спрему за унапређење у више звање.

У том циљу, Претседник Владе ФНРЈ донеће у року од шест месеци од дана ступања на снагу ове уредбе правилник у коме ће се предвидети ближе одредбе о стручном испиту, као и о организацији, плану и трајању курсева потребних за стицање стручне спреме. У том правилнику може се поставити као услов за стицање одређеног звања стручна и школска спрема наведена у члану 2 (трећа колона) ове уредбе.

Правилником из претходног става прописале се истовремено и одредбе о прелазу службеника из других струка у хидрометеоролошку струку.

Члан 5

За звање хидрометеоролошки асистент и виша од њега потребна је факултетска или њој равна висока школска спрема.

Изузетно, службеници са звањем виши хидрометеоролошки техничар који се истичу својим високим научним и стручним знањем могу се поставити у звање хидрометеоролошког саветника и вишег хидрометеоролошког саветника решењем надлежног члана Владе, претседника комитета односно комисије Владе и Генералног секретара Владе ФНРЈ, по претходној оцени стручне комисије, а у сагласности са Претседником Владе ФНРЈ.

Члан 6

Звањима из члана 2 ове уредбе могу се додати ознаке уже специјалности хидрометеоролошке струке, као што су: хидролог, метеоролог, климатолог, геофизичар, синоптичар и слично.

Члан 7

Ако се службеник покаже неспособан за обављање послова звања у коме се налази, може бити

враћен на звање које одговара његовој стручној способности.

Образложено решење о томе доноси старешина надлежан за постављење. Против овог решења службеник има право жалбе у смислу чл. 18 Закона о државним службеницима.

3. Приправничка служба

Члан 8

Лица која први пут ступају у државну службу и то у хидрометеоролошку струку, а немају стручну праксу за обављање послова одређеног звања у овој струци, примају се у струку као приправници.

Изузетно, лица која први пут ступају у државну службу и то у хидрометеоролошку струку, а имају потребну спрему и стручну праксу за обављање послова звања хидрометеоролошке струке, могу се одмах поставити на одређено звање, с тим да положе прописани стручни испит за то звање односно стручни испит одговарајућег почетног звања, уколико је такав испит предвиђен, у року који одреди старешина надлежан за постављење у решењу о постављењу. Овај рок не може бити дужи од године дана.

Старешина надлежан за постављење може лица из претходног става и ослободити од полагања стручног испита, ако је њихова стручна спрема доказана и одговара звању на које се постављају.

Члан 9

У хидрометеоролошкој струци приправничка служба постоји за звање млађег хидрометеоролошког техничара и хидрометеоролошког асистента.

Приправничка служба за звања из претходног става траје две године.

Ближе одредбе о приправничкој служби прописале се правилником из члана 4 ове уредбе.

Члан 10

Претседник Владе ФНРЈ може установљавати приправничку службу и за друга звања из ове струке, или укидати већ установљену приправничку службу.

4. Отказни рокови

Члан 11

Отказни рок у смислу чл. 43 Закона о државним службеницима за службенике хидрометеоролошке струке износи:

до 10 година службе — 2 месеца;
од 10 до 20 година службе — 3 месеца;
преко 20 година службе — 4 месеца.

Отказни рок за службенике чија су звања распоређена у трећу и четврту врсту, ако имају мање од пет година службе, може износити један месец.

У изузетним случајевима може старешина надлежан за постављење са службеником уговорити и дужи рок од рокова предвиђених у претходним ставовима, али најдуже до шест месеци.

У године службе за отказни рок урачунава се само време које се признаје као време проведено у непрекидној државној служби.

Члан 12

Службеници који су се обавезали да проведу уговорено време у државној служби на основу школовања о државном трошку, стипендија и слично, не могу за то време отказивати службу.

5. Хонорарни службеници**Члан 13**

У изузетним случајевима, када потреба службе изискује, у хидрометеоролошку струку могу се примати на рад стручњаци као хонорарни службеници под условима и у границама чл. 16 Закона о државним службеницима.

Хонорарни службеници могу бити плаћени у месечном износу или паушално.

Хонорарна служба престаје по извршеном послу. Ако се извршење одређених послова не може унапред предвидети у трајању, служба може престати на основу обостраног отказа у року од 14 дана уколико уговором није другачије одређено.

Члан 14

Ако се за хонорарне службенике узимају страни држављани, мора се с њима претходно склопити уговор.

Ако уговором није другачије предвиђено, отказни рок за хонорарне службенике стране држављане износи један месец.

6. Завршне одредбе**Члан 15**

Влада народне републике на основу и у оквиру одредаба ове уредбе донеће своју уредбу о хидрометеоролошкој струци у државним надлештвима, установама и предузећима народне републике.

Члан 16

Превођење службеника у звања из члана 2 ове уредбе извршиће надлежни члан Владе, председник комитета односно комисије Владе и Генерални секретар Владе ФНРЈ у сагласности са Претседником

Комитета за законодавство и изградњу народне власти Владе ФНРЈ.

У изузетним и нарочитим случајевима може ста- решина надлежан за постављење да постави на одређене положаје службенике не одређујући им звања из ове уредбе.

Члан 17

Претседник Владе ФНРЈ може укидати и мењати већ установљена звања или уводити нова звања у хидрометеоролошкој струци.

Члан 18

Комитет за законодавство и изградњу народне власти Владе ФНРЈ као орган за систематизацију (чл. 46 Закона о државним службеницима) извршиће распоред звања из чл. 2 ове уредбе у врсте у смислу члана 12 Закона о државним службеницима.

Члан 19

Овлашћује се Претседник Владе ФНРЈ да издаје потребна упутства за спровођење ове уредбе.

Члан 20

Ова уредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије”.

23 јула 1947 године

Београд

Претседник Владе ФНРЈ
и Министар народне одбране,
Маршал Југославије
Јосип Броз-Тито, с. р.

478.

На основу члана 94 Закона о државним службеницима у вези са чланом 44 тач. 24 Устава ФНРЈ, Влада ФНРЈ, на предлог Министра пољопривреде и шумарства ФНРЈ, доноси

**ОСНОВНУ УРЕДБУ
О ПОЉОПРИВРЕДНОЈ СТРУЦИ**

1. Појам струке**Члан 1**

У пољопривредну струку спадају сва звања која обухватају вршење послова у вези са организацијом

и унапређењем пољопривредне производње (ратарства, сточарства, воћарства и виноградарства).

2. Звања**Члан 2**

Звања и основни послови које врше савезни службеници у звањима пољопривредне струке јесу:

Ред. бр.	З в а њ е	Основни послови звања	Стручна спрема потребна за вршење звања
А.			
1.	Пољопривредни пословођа	Непосредно руковођење пољопривредним радовима мањег обима на добрима или у заводима.	а) Свршена ниж. пољопривредна школа; б) практична спрема за обављање пољопривредних послова или курс са положеним испитом за звање пољопривредног пословође.
2.	Старији пољопривредни пословођа	Непосредно руковођење пољопривредним радовима већег обима на добрима или у заводима.	Потребна пракса и показан успех у раду у звању пољопривредног пословође.

Ред. бр.	З в а њ е	Основни послови звања	Стручна спрема потребна за вршење звања
Б.			
1. Млађи пољопривредни техничар	Вођење послова једне пољопривредне гране: ратарство, сточарство, итд. у мањим пољопривредним установама и предузећима и постављање огледа у пољопривредним заводима	а) Свршена средња пољопривредна школа и положени стручни испит за звање млађег пољопривредног техничара; б) потребна пракса и показани успех у раду у звању старијег пољопривредног пословца и положени стручни испит за звање млађег пољопривредног техничара.	
2. Пољопривредни техничар	Вођење послова једне пољопривредне гране као што су: ратарство, сточарство итд. или више грана на једном мањем сектору а под руководством службеника вишег звања; у заводима постављање огледа, вршење практичних одабирања итд.	Потребна пракса и показан успех у раду у звању млађег пољопривредног техничара.	
3. Виши пољопривредни техничар	Самостално руковођење пословима једне пољопривредне гране или пољопривредном производњом једног сектора; руковођење мањим пољопривредним предузећем или установом. У заводима обављање истраживачких послова.	Потребна пракса и показан успех у звању пољопривредног техничара.	
В.			
1. Млађи агроном	Руковођење једном пољопривредном граном (ратарство, сточарство и виноградарство) у мањим пољопривредним установама и предузећима; давање инструкција и вршење надзора над техничким извођењем послова; обављање истраживачких послова у заводу или установи за пољопривредна истраживања.	Свршени пољопривредни факултет или висока пољопривредна школа и положени стручни испит за звање млађег агронома.	
2. Агроном	Руковођење једном пољопривредном граном (ратарство, сточарство и виноградарство) у већим или са више грана у мањим пољопривредним установама и предузећима; давање инструкција и вршење надзора над техничким извођењем послова; обављање истраживачких послова у заводу или установама за пољопривредна истраживања.	Потребна пракса и показан успех у раду у звању млађег агронома.	
3. Виши агроном	Руковођење једном или са више пољопривредних грана на једном сектору управљање пољопривредном установом, предузећем или станицом за пољопривредна истраживања; вођење истраживачких послова у установама и заводима за пољопривредна истраживања.	Потребна пракса у звању агронома и показана виша спрема за организаторске и теоретске радове.	

Ред. бр.	Звање	Основни послови звања	Стручна спрема потребна за вршење звања
4.	Пољопривредни саветник	Решавање сложенијих проблема организације и делатности пољопривредних грана; организовање одређене гране пољопривредне струке.	Потребна пракса у звању вишег агронома и показана способност у практичном организовању пољопривредних грана или у научним радима.
5.	Виши пољопривредни саветник	Студијско проучавање и практично решавање најсложенијих проблема из области појединих грана пољопривредне струке.	Потребна пракса у звању пољопривредног саветника и свестрано познавање одређене гране пољопривредне струке доказано успесима у практичном организовању пољопривреде и у научном раду из области пољопривреде.

Члан 3

Министар пољопривреде и шумарства ФНРЈ у споразуму са Комитетом за законодавство и изградњу народне власти Владе ФНРЈ донеће упутство у коме ће се ближе одредити послови за поједини звања из члана 2 ове уредбе.

Члан 4

Постављање односно унапређење службеника у звања из члана 2 ове уредбе врши се према стварној способности службеника за обављање послова одређеног звања.

Школска спрема, курсеви и испити из члана 2 (трећа колона) ове уредбе, којом се стиче потребна стручна спрема, не сматрају се као услов за стицање одређеног звања, него само као критеријум о стручној способности службеника. Али, ако се службеник и без предвиђене школске спреме односно курса и испита покаже да је стручно спреман да врши послове одређеног звања, може се поставити на то звање.

Службеницима, који услед недостатка школских квалификација немају довољно услова за даље напредовање у струци, старешина надлежан за постављање може одредити рок у коме су дужни да положе предвиђене стручне испите.

Надлежни члан Владе, председник комитета односно комисије Владе и Генерални секретар Владе ФНРЈ, као и остале старешине надлежне за постављање, дужни су да се постарају да сви службеници путем курсева и стручних испита стекну потребну спрему предвиђену за одређено звање. Они ће се исто тако старати да се остваре сви потребни услови како би службеници добили потребну стручну и школску спрему за унапређење у више звање.

У том циљу Министар пољопривреде и шумарства ФНРЈ донеће у року од шест месеци од дана ступања на снагу ове уредбе у сагласности са Комитетом за законодавство и изградњу народне власти Владе ФНРЈ правилник у коме ће се предвидети ближе одредбе о стручном испиту, као и о организацији, плану и трајању курсева потребних за стицање стручне спреме. У том правилнику може се поставити као услов за стицање одређеног звања стручна и школска спрема наведена у члану 2 (трећа колона) ове уредбе.

Правилником из претходног става прописане се истовремено и одредбе о прелазу службеника из других струка у пољопривредну струку.

Члан 5

За звање млађег агронома и гниза од нага потребна је факултетска или њој равна висока школска спрема.

Изузетно, службеници са звањем виши пољопривредни техничар који се истичу својим високим научним и стручним знањем могу се поставити у звање пољопривредни саветник и виши пољопривредни саветник решењем надлежног члана Владе, председника комитета односно комисије Владе и Генералног секретара Владе ФНРЈ, на претходној сагласности стручне комисије, а у сагласности са Председником Владе ФНРЈ.

Члан 6

Ако се службеник покаже неспособан за обављање послова звања у коме се налази, може бити враћен на звање које одговара његовој стручној способности.

Образложено решење о томе доноси старешина надлежан за постављање. Против овог решења службеник има право жалбе у смислу чл. 18 Закона о државним службеницима.

3. Приправничка служба

Члан 7

Лица која први пут ступају у државну службу и то у пољопривредну струку, а немају стручну праксу за обављање послова одређеног звања у овој струци, примају се у струку као приправници.

Изузетно, лица која први пут ступају у државну службу и то у пољопривредну струку, а имају потребну спрему и стручну праксу за обављање послова звања пољопривредне струке, могу се одмах поставити на одређено звање, с тим да положе прописани стручни испит за то звање односно стручни испит одговарајућег почетног звања, уколико је таква испит предвиђен, у року који одреди старешина надлежан за постављање у решењу о постављању. Овај рок не може бити дужи од године дана.

Старешина надлежан за постављање може лица из претходног става и ослободити од полагања стручног испита, ако је њихова стручна спрема доказана и одговара звању на које се постављају.

Члан 8

У пољопривредној струци приправничка служба постоји за звања млађег пољопривредног техничара и млађег агронома.

Приправничка служба за звања из претходног става траје две године.

Ближе одредбе о приправничкој служби прописане се правилником из члана 4 ове уредбе.

Члан 9

Министар пољопривреде и шумарства ФНРЈ може у сагласности са Претседником Комитета за законодавство и изградњу народне власти Владе ФНРЈ установљавати приправничку службу и за друга звања из ове струке, или укидати већ установљену приправничку службу.

4. Отказни рокови

Члан 10

Отказни рок у смислу чл. 43 Закона о државним службеницима за службенике пољопривредне струке износи:

до 10 година службе — 2 месеца;

од 10 до 20 година службе — 3 месеца;

преко 20 година службе — 4 месеца.

Отказни рок за службенике чија су звања распоређена у трећу и четврту врсту, ако имају мање од пет година службе, може износити један месец.

У изузетним случајевима може старешина надлежан за остављење са службеником уговорити и дужи рок од рокова предвиђених у претходним ставовима, али најдуже до шест месеци.

У године службе за отказни рок урачунава се само време које се признаје као време проведено у непрекидној државној служби.

Члан 11

Службеници који су се обавезали да проведу уговорено време у државној служби на основу школовања о државном трошку, стипендија и слично, не могу за то време отказивати службу.

5. Хонорарни службеници

Члан 12

У изузетним случајевима, када потреба службе изискује, у пољопривредну струку могу се примати на рад стручњаци као хонорарни службеници под условима и у границама члана 16 Закона о државним службеницима.

Хонорарни службеници могу бити плаћени у месечном износу или паушално.

Хонорарна служба престаје по извршеном послу. Ако се извршење одређених послова не може унапред предвидети у трајању, служба може престати на основу обостраног отказа у року од 14 дана уколико уговором није друкчије одређено.

Члан 13

Ако се за хонорарне службенике узимају страни држављани, мора се се с њима претходно склопити уговор.

Ако уговором није друкчије предвиђено, отказни рок за хонорарне службенике стране држављане износи један месец.

6. Завршне одредбе

Члан 14

Влада народне републике на основу и у оквиру одредаба ове уредбе донеће своју уредбу о пољопривредној струци у државним надлештвима, установама и предузећима народне републике.

Члан 15

Превођење службеника у звања из члана 2 ове уредбе извршиће надлежни члан Владе, претседник комитета односно комисије Владе и Генерални секретар Владе ФНРЈ у сагласности са Претседником Комитета за законодавство и изградњу народне власти Владе ФНРЈ.

У изузетним и нарочитим случајевима може старешина надлежан за постављење да постави на одређене положаје службенике не одређујући им звања из ове уредбе.

Члан 16

Министар пољопривреде и шумарства ФНРЈ у сагласности са Комитетом за законодавство и изградњу народне власти Владе ФНРЈ може укидати и мењати већ установљена звања или уводити нова звања у пољопривредној струци.

Члан 17

Комитет за законодавство и изградњу народне власти Владе ФНРЈ као орган за систематизацију (чл. 46 Закона о државним службеницима) извршиће распоред звања из чл. 2 ове уредбе у врсте у смислу члана 12 Закона о државним службеницима.

Члан 18

Овлашћује се Министар пољопривреде и шумарства ФНРЈ да у споразуму са Комитетом за законодавство и изградњу народне власти Владе ФНРЈ издаје потребна упутства за спровођење ове уредбе.

Члан 19

Ова уредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије”.

23 јула 1947 године

Београд

Претседник Владе ФНРЈ
и Министар народне одбране,
Маршал Југославије

Јосип Броз-Тито, с. р.

Министар пољопривреде и шумарства,
др Васо Чубриловић, с. р.

479.

На основу члана 94 Закона о државним службеницима у вези са чл. 44 тач. 24 Устава ФНРЈ, Влада ФНРЈ, на предлог Министра пољопривреде и шумарства ФНРЈ, доноси

ОСНОВНУ УРЕДБУ О ШУМАРСКОЈ СТРУЦИ

1. Појам струке

Члан 1

У шумарску струку спадају звања која обухва-

тају послове: управљања, унапређења, заштите и подизања шуме и шумског земљишта.

2. Звања

Члан 2

Звања и основни послови које врше савезна службеници у звањима шумарске струке јесу:

Ред. бр.	З в а њ е	Основни послови звања	Стручна спрема потребна за вршење звања
А.			
1. Лугар		Чување и заштита шума и помагање у подизању или гајењу шума у одређеном рејону; чување и заштита ловишта и помагање у одгоју корисне дивљачи у одређеном рејону ловишта.	а) Нижа шумарска (лугарска) школа; б) практична спрема за обављање лугарских послова или курс са положеним испитом
2. Старији лугар		Чување, заштита, подизање и гајење шума, мање стручно процењивање шумских производа; надзор над радом лугара у одређеном рејону шума; чување и заштита, размножавање и гајење корисне дивљачи и надзор над радом лугара у одређеном рејону ловишта.	Потребна пракса у звању лугара.
Б.			
1. Млађи шумарски техничар		Извођење стручних радова код подизања, гајења, заштите, уређења и експлоатације шума и мелиорације шумских земљишта под надзором непосредног старешине.	а) Средња шумарска школа и положени стручни испит за звање млађег шумарског техничара; б) потребна пракса и успех у раду у звању старијег лугара, свршени курс и положени стручни испит.
2. Шумарски техничар		Самостално извођење стручних радова код подизања, гајења, заштите, уређења и експлоатација шума и мелиорација шумских земљишта.	Потребна пракса и показан успех у раду у звању млађег шумарског техничара.
3. Виши шумарски техничар		Спровођење пројеката и програма рада на терену у једној шумској организационој јединици; извршавање стручних радова код подизања, гајења, уређења и експлоатација шума; мелиорација шумских земљишта; обављање послова газдовања у шумама свог подручја.	Потребна пракса и показан успех у раду у звању шумарског техничара.
В.			
1. Млађи шумарски инжењер		Учешће у пројектовању и спровођењу програма рада на терену и у мањој организационој јединици; извршавање стручних радова мањих обима код подизања, гајења, уређења и експлоатације шума; мелиорације шумских земљишта; обављање послова газдовања у шумама свог подручја.	Свршени шумарски факултет и положени стручни испит за звање млађег шумарског инжењера.

Ред. бр.	З в а њ е	Основни послови звања	Стручна спрема, потребна за вршење звања
2.	Шумарски инжењер	Пројектовање и спровођење програма рада на терену и у организационој јединици; извршавање стручних радова код подизања, гајења, уређења и експлоатације шума; медијација шумских земљишта; обављање послова газдовања у шумама свог подручја.	Потребна пракса и показани успех у раду у звању млађег шумарског инжењера.
3.	Виши шумарски инжењер	Самостално руковођење и пројектовање великих и сложених радова; вођење шумског газдинства; виши технички надзор.	Потребна пракса и показани успех у раду у звању шумарског инжењера и показана виша спрема за техничке, организаторске и теоретске радове.
4.	Шумарски саветник	Решавање сложенијих проблема организације и делатности из области шумарства, организовање одређене граде шумарске струке.	Потребна пракса у звању вишег шумарског инжењера и показана способност у практичном организовању шумарства или у научним радовима.
5.	Виши шумарски саветник	Студијско проучавање и практично решавање најсложенијих проблема из области целокупне делатности шумарства.	Потребна пракса у звању шумарског саветника и стране познавање шумарске струке доказано успесима у практичном организовању шумарства и у научном раду из области шумарства.

Члан 3

Министар пољопривреде и шумарства ФНРЈ у споразуму са Комитетом за законодавство и изградњу народне власти Владе ФНРЈ донеће упутство у коме ће се ближе одредити послови за појединачна звања из члана 2 ове уредбе.

Члан 4

Постављење односно унапређење службеника у звања из члана 2 ове уредбе врши се према стварној способности службеника за обављање послова одређеног звања.

Школска спрема: курсеви и испити из члана 2 (трећа колона) ове уредбе, којом се стиче потребна стручна спрема, се сматрају се као услов за стицање одређеног звања, него само као критеријум о стручној способности службеника. Али, ако се службеник и без предвиђене школске спреме односно курса и испита покаже да је стручно спреман да врши послове одређеног звања, може се поставити на то звање.

Службеницима, који услед недостатка школских квалификација немају довољно услова за даље напредовање у струци, старешина надлежан за постављење може одредити рок у коме су дужни да положе предвиђене стручне испите.

Надлежни члан Владе, претседник комитета односно комисије Владе и Генерални секретар Владе ФНРЈ, као и остале старешине надлежне за постављење, дужни су да се постарају да сви службеници путем курсева и стручних испита стекну потребну спрему предвиђену за одређена звања. Они ће се исто тако старати да се остваре сви потребни услови како би службеници добили потребну стручну и школску спрему за унапређење у више звање.

У том циљу, Министар пољопривреде и шумарства ФНРЈ донеће у року од шест месеци од дана ступања на снагу ове уредбе у сагласности са Комитетом за законодавство и изградњу народне власти Владе ФНРЈ правилник у коме ће се предвидети ближе одредбе о стручном испиту, као и о организацији, плану и трајању курсева потребних за стицање стручне спреме. У том правилнику може се поставити као услов за стицање одређеног звања стручна и школска спрема наведена у члану 2 (трећа колона) ове уредбе.

Правилником из претходног става прописале се истовремено и одребе с прелазу службеника из других струка у шумарску струку.

Члан 5

За звање млађи шумарски инжењер и виша од њега потребна је факултетска спрема.

Изузетно, службеници са звањем вишег шумарског техничара који се истичу својим високим научним и стручним знањем могу се поставити у звање шумарског саветника и вишег шумарског саветника решењем надлежног члана Владе, претседника комитета односно комисије Владе и Генералног секретара Владе ФНРЈ, по претходној оцени стручне комисије, а у сагласности са Претседником Владе ФНРЈ.

Члан 6

Ако се службеник покаже неспособан за обављање послова звања у коме се налази, може бити враћен на звање које одговара његовој стручној способности.

Образложено решење о томе доноси старешина надлежан за постављење. Против овог решења службеник има право жалбе у смислу чл. 18 Закона о државним службеницима.

3. Приправничка служба

Члан 7

Лица која први пут ступају у државну службу и то у шумарску струку, а немају стручну праксу за обављање послова одређеног звања у овој струци, примају се у струку као приправници.

Изузетно, лица која први пут ступају у државну службу и то у шумарску струку, а имају потребну спрему и стручну праксу за обављање послова звања шумарске струке, могу се одмах поставити на одређено звање, с тим да положи прописани стручни испит за то звање односно стручни испит одговарајућег почетног звања, уколико је такав испит предвиђен, у року који одреди старешина надлежан за постављење у решењу о постављењу. Овај рок не може бити дужи од године дана.

Старешина надлежан за постављење може лица из претходног става и ослободити од полагања стручног испита, ако је њихова стручна спрема доказана и одговара звању на које се постављају.

Члан 8

У шумарској струци приправничка служба постоји за звање млађег шумарског техничара и млађег шумарског инжењера.

Приправничка служба за звања из претходног става траје две године.

Ближе одредбе о приправничкој служби прописане се правилником из члана 4 ове уредбе.

Члан 9

Министар пољопривреде и шумарства ФНРЈ може у сагласности са Претседником Комитета за законодавство и изградњу народне власти Владе ФНРЈ установљавати приправничку службу и за друга звања из ове струке, или укидати већ установљену приправничку службу.

4. Отказни рокови

Члан 10

Отказни рок у смислу чл. 43 Закона о државним службеницима за службенике шумарске струке износи:

- до 10 година службе — 2 месеца;
- од 10 до 20 година службе — 3 месеца;
- преко 20 година службе — 4 месеца.

Отказни рок за службенике чија су звања rasporeђена у трећу и четврту врсту, ако имају мање од пет година службе, може износити један месец.

У изузетним случајевима може старешина надлежан за постављење са службеником уговорити и дужи рок од рокова предвиђених у претходним ставовима, али најдуже до шест месеци.

У године службе за отказни рок урачунава се само време које се признаје као време provedено у непрекидној државној служби.

Члан 11

Службеници који су се обавезали да проведу уговорено време у државној служби на основу школовања о државном грошку, стипендија и слично, не могу за то време отказивати службу.

5. Хонорарни службеници

Члан 12

У изузетним случајевима, када потреба службе изискује, у шумарску струку могу се примати на

рад стручњаци као хонорарни службеници под условима и у границама чл. 16 Закона о државним службеницима.

Хонорарни службеници могу бити плаћени у месечном износу или паушално.

Хонорарна служба престаје по извршеном послу. Ако се извршење одређених послова не може унапред предвидети у трајању, служба може престати на основу обостраног отказа у року од 14 дана уколико уговором није другачије одређено.

Члан 13

Ако се за хонорарне службенике узимају страни држављани, мора се с њима претходно склопити уговор.

Ако уговором није другачије предвиђено, отказни рок за хонорарне службенике стране држављане износи један месец.

6. Завршне одредбе

Члан 14

Влада народне републике на основу и у оквиру одредаба ове уредбе донеће своју уредбу о шумарској струци у државним надлештвима, установама и предузећима народне републике.

Члан 15

Превођење службеника у звања из члана 2 ове уредбе извршиће надлежни члан Владе, претседник комитета односно комисије Владе и Генерални секретар Владе ФНРЈ у сагласности са Претседником Комитета за законодавство и изградњу народне власти Владе ФНРЈ.

У изузетним и нарочитим случајевима може старешина надлежан за постављење да постави на одређене положаје службенике не одређујући њим звања из ове уредбе.

Члан 16

Министар пољопривреде и шумарства ФНРЈ у сагласности са Комитетом за законодавство и изградњу народне власти Владе ФНРЈ може укидати и мењати већ установљена звања или уводити нова звања у шумарској струци.

Члан 17

Комитет за законодавство и изградњу народне власти Владе ФНРЈ као орган за систематизацију (чл. 46 Закона о државним службеницима) извршиће распоред звања из чл. 2 ове уредбе у врсте у смислу члана 12 Закона о државним службеницима.

Члан 18

Овлашћује се Министар пољопривреде и шумарства ФНРЈ да у споразуму са Комитетом за законодавство и изградњу народне власти Владе ФНРЈ издаје потребна упутства за спровођење ове уредбе.

Члан 19

Ова уредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије“.

23 јула 1947 године
Београд

Претседник Владе ФНРЈ
и Министар народне одбране,
Маршал Југославије
Јосип Броз-Тито, с. р.

Министар пољопривреде и шумарства,
др Васо Чубриловић, с. р.

480.

На основу чл. 94 Закона о државним службеницима, у вези са чл. 44 тач. 24 Устава ФНРЈ, Влада ФНРЈ, на предлог Министра индустрије, Министра рударства и Министра електропривреде ФНРЈ, доноси

стриске производње, као и индустриске изградње по свим њеним гранама (машинска, саобраћајно-машинска, електротехничка, технолошка, хемиска, рударска, топлиничка, радио-техничка итд.).

ОСНОВНУ УРЕДБУ О ИНДУСТРИСКО-ТЕХНИЧКОЈ СТРУЦИ

1. Појам струке

Члан 1

У индустриско-техничку струку спадају звања која обухватају организовање и руковођење индустријским производњом.

2. Звања

Члан 2

Звања и основни послови које врше савезни службеници у звањима индустриско-техничке струке јесу:

Ред. бр.	З в а њ е	Основни послови звања	Стручна спрема потребна за вршење звања
А.			
1.	Индустриски лаборант	Обављање лабораториских и техничких послова у индустријским лабораторијама.	Основна школа, свршени курс и положени стручни испит.
Б.			
1.	Помоћни индустријски цртач	Исцртавање планова, скица и детаља одговарајуће гране индустријске струке.	Непотпуна средња школа, свршени курс техничког цртања односно одговарајућа школа и положени стручни испит; или практична спрема за обављање цртачких послова, курс и положени стручни испит.
2.	Индустријски цртач	Исцртавање сложенијих планова, скица и детаља и руковођење овим радovima.	Потребна пракса и показан успех у раду у звању помоћног индустријског цртача.
В.			
1.	Индустријски надзорник	Обављање надзора над употребом и одржавањем појединих делова индустријског, рударског и топлиничког погона; вршење надзора над производњом у квалитативном и квантитативном погледу.	Ниска техничка школа или њој одговарајућа школа, курс односно школа за звање индустријског надзорника одговарајуће гране и положени стручни испит; или практична спрема за обављање надзорничких послова, курс и положени стручни испит.
Г.			
1.	Индустријски (занатски) пословођа	Организовање и руковођење појединих делова процеса производње или индустријским и занатским радионицама.	Ниска техничка школа или њој одговарајућа школа, курс за звање индустријског (занатског) пословође одговарајуће гране и положени стручни испит; или практична спрема за обављање послова, курс и положени стручни испит.
2.	Старији индустријски (занатски) пословођа	Организовање и руковођење већих одељења у индустријским предузећима, као и организовање и руковођење мањих индустријских предузећа.	Потребна пракса и показана стручна способност у звању индустријског (занатског) пословође.

Ред. бр.	З в а њ е	Основни послови звања	Стручна спрема потребна за вршење звања
Д.			
1. Млађи индустриски техничар	Сарадња на пројектовању, извођењу и надзору радова мањег обима.	Средња техничка или њој равна стручна школа и положени стручни испит; или потребна пракса у звању индустриског цртача, индустриског надзорника, индустриског (занатског) пословође односно старијег индустриског (занатског) пословође, свршени курс и положени стручни испит за звање млађег индустриског техничара.	
2. Индустриски техничар	Сарадња на пројектовању, извођењу и надзору радова већег обима.	Потребна пракса и показан успех у раду у звању млађег индустриског техничара.	
3. Виши индустриски техничар	Пројектовање, извођење и надзор над радовима мањег обима и сарадња на пројектовању, извођењу и надзору техничких радова већег обима.	Потребна пракса, показана способност и успешан рад у звању индустриског техничара и положени стручни испит за звање вишег индустриског техничара.	
Ђ.			
1. Погонски техничар	Стручна сарадња код руковођења погона.	Стручни течај за звање погонског техничара или техничар са стручном праксом и положени специјални погонски испит; или потребна пракса и показан успех у раду у звању главног индустриског (занатског) пословође, свршени курс и положени специјални испит за звање погонског техничара.	
2. Виши погонски техничар	Самостално стручно руковођење погоном.	Потребна пракса и показан успех у раду у звању погонског техничара и повољна оцена надлежне комисије о способности службеника.	
Е.			
1. Млађи индустриски инжењер	Учешће у пројектовању, руковању и надзор над индустриско-техничким процесима мањег обима.	Одговарајући одсек техничког факултета или њему равне високе техничке школе и положени стручни испит за звање млађег индустриског инжењера одговарајуће гране ове струке.	
2. Индустриски инжењер	Пројектовање и надзор над објектима појединих индустриско-техничких грана или самостално руковођење производним процесима, као и надзор над одржавањем техничких објеката.	Потребна пракса и показан успех у раду млађег индустриског инжењера.	
3. Виши индустриски инжењер	Самостално руковођење и пројектовање великих и сложених радова; вођење истраживачких радова као и виши технички надзор.	Потребна пракса у звању индустриског инжењера и показана виша спрема за техничке организаторске и теоретске радове.	

Ред. бр.	З в а њ е	Основни послови звања	Стручна спрема потребна за вршење звања
4. Индустриски саветник		Решавање сложенијих проблема организације и делатности индустриско-техничких грана; организовање одређене гране индустриско-техничке струке.	Потребна пракса у звању вишег индустриског инжењера и показана способност у практичном организовању индустриских грана или у научним радовима.
5. Виши индустриски саветник		Студиско проучавање и практично решавање најсложенијих проблема из појединачних грана индустриско-техничке струке.	Потребна пракса у звању индустриског саветника и свестрано познавање одређене гране индустриско-техничке струке доказано успешима у практичном организовању индустрије и у научном раду из индустриско-техничке области.

Члан 3

Министар индустрије, Министар рударства и Министар електропривреде ФНРЈ у споразуму са Комитетом за законодавство и изградњу народне власти Владе ФНРЈ донеће упутство у коме ће се ближе одредити послови за поједина звања из члана 2 ове уредбе.

Члан 4

Постављење односно унапређење службеника у звања из члана 2 ове уредбе врши се према стварној способности службеника за обављање послова одређеног звања.

Школска спрема, курсеви и испити из члана 2 (трећа колона) ове уредбе, којом се стиче потребна стручна спрема, не сматрају се као услов за стицање одређеног звања, него само као критеријум о стручној способности службеника. Али, ако се службеник и без предвиђене школске спреме односно курса и испита покаже да је стручно спреман да врши послове одређеног звања, може се поставити на то звање.

Службеницима, који услед недостатка школских квалификација немају довољно услова за даље напредовање у струци, старешина надлежан за постављење може одредити рок у коме су дужни да положити предвиђене стручне испите.

Надлежни члан Владе, председник комитета односно комисије Владе и Генерални секретар Владе ФНРЈ, као и остале старешине надлежне за постављење, дужни су да се постарају да сви службеници путем курсева и стручних испита стекну потребну спрему предвиђену за одређена звања. Они ће се исто тако старати да се остваре сви потребни услови како би службеници добили потребну стручну и школску спрему за унапређење у више звање.

У том циљу Министар индустрије, Министар рударства и Министар електропривреде ФНРЈ донеће у року од шест месеци од дана ступања на снагу ове уредбе у сагласности са Комитетом за законодавство и изградњу народне власти Владе ФНРЈ правилник у коме ће се предвидети ближе одредбе о стручном испиту, као и о организацији, плану и трајању курсева потребних за стицање стручне спреме. У том правилнику може се поставити као услов за стицање одређеног звања стручна и школска спрема наведена у члану 2 (трећа колона) ове уредбе.

Правилником из претходног става прописале се истовремено и одредбе о прелазу службеника из других струка у индустриско-техничку струку.

Члан 5

За звање млађег индустриског инжењера и виша од њега потребна је факултетска спрема.

Изузетно, службеници са звањем вишег индустриског техничара и вишег погошког техничара који се истичу својим високим научним и стручним знањем, могу се поставити у звање индустриског саветника и вишег индустриског саветника решењем надлежног члана Владе, председника комитета односно комисије Владе и Генералног секретара Владе ФНРЈ, по претходној оцени стручне комисије, а у сагласности са Претседником Владе ФНРЈ.

Члан 6

Звањима из члана 2 ове уредбе могу се додати ознаке уже специјалности индустриско-техничке струке, као што су: „машински инжењер“, „електромашински инжењер“, „рударски инжењер“ и слично.

Члан 7

Ако се службеник покаже неспособан за обављање послова звања у коме се налази, може бити враћен на звање које одговара његовој стручној способности.

Образложено решење о томе доноси старешина надлежан за постављење. Против овог решења службеник има право жалбе у смислу члана 18 Закона о државним службеницима.

3. Приправничка служба

Члан 8

Лица која први пут ступају у државну службу и то у индустриско-техничку струку, а немају стручну праксу за обављање послова одређеног звања у овој струци, примају се у струку као приправници.

Изузетно, лица која први пут ступају у државну службу и то у индустриско-техничку струку, а имају потребну спрему и стручну праксу за обављање послова звања индустриско-техничке струке, могу се одмах поставити на одређено звање, с тим да положе прописани стручни испит за то звање односно стручни испит одговарајућег логичног звања, уколико је такав испит предвиђен у року који одреди старешина надлежан за постављење у решењу о постављењу. Овај рок не може бити дужи од године дана.

Старешина надлежан за постављење може лица из претходног става и ослободити од полагања стручног испита, ако је њихова стручна спрема доказана и одговара звању на које се постављају.

Члан 9

У индустриско-техничкој струци приправничка служба постоји за звање млађег индустриског техничара, погонског техничара и млађег индустриског инжењера.

Приправничка служба за звања из претходног става траје две године.

Ближе одредбе о приправничкој служби прописује са правилником из члана 4 ове уредбе.

Члан 10

Министар индустрије, Министар рударства и Министар електро-привреде ФНРЈ могу у сагласности са Претседником Комитета за законодавство и изградњу народне власти Владе ФНРЈ установљавати приправничку службу и за друга звања из ове струке, или укидати већ установљену приправничку службу.

4. Отказни рокови

Члан 11

Отказни рок у смислу члана 43 Закона о државним службеницима за службенике индустриско-техничке струке износи:

- до 10 година службе — 2 месеца;
- од 10 до 20 година службе — 3 месеца;
- преко 20 година службе — 4 месеца.

Отказни рок за службенике чија су звања распоређена у трећу и четврту врсту, ако имају мање од пет година службе, може износити један месец.

У изузетним случајевима може старешина надлежан за постављење са службеником уговорити и дужи рок од рокова предвиђених у претходним ставовима, али најдуже до шест месеци.

У године службе за отказни рок урачунава се само време које се признаје као време provedено у непрекидној државној служби.

Члан 12

Службеници који су се обавезали да проведу уговорено време у државној служби на основу школовања о државном трошку, стипендија и слично, не могу за то време отказивати службу.

5. Хонорарни службеници

Члан 13

У изузетним случајевима, када потреба службе изискује, у индустриско-техничку струку могу се примати на рад стручњаци као хонорарни службеници под условима и у границама члана 16 Закона о државним службеницима.

Хонорарни службеници могу бити плаћени у месечном износу или паушално.

Хонорарна служба престаје по извршењу послу. Ако се извршење одређених послова не може унапред предвидети у трајању, служба може престати на основу обостраног отказа у року од 14 дана, уколико уговором није друкчије одређено.

Члан 14

Ако се за хонорарне службенике узимају страни држављани, мора се с њима претходно склопити уговор.

Ако уговором није друкчије предвиђено, отказни рок за хонорарне службенике стране држављане износи један месец.

6. Завршне одредбе

Члан 15

Влада народне републике на основу и у оквиру одредаба ове уредбе донеће своју уредбу о индустриско-техничкој струци у државним надлештвима, установама и предузећима народне републике.

Члан 16

Превођење службеника у звања из члана 2 ове уредбе извршиће надлежни члан Владе, претседник комитета односно комисије Владе и Генерални секретар Владе ФНРЈ у сагласности са Претседником комитета за законодавство и изградњу народне власти Владе ФНРЈ.

У изузетним и нарочитим случајевима може старешина надлежан за постављење да постави на одређене положаје службенике не одређујући им звања из ове уредбе.

Члан 17

Министар индустрије, Министар рударства и Министар електропривреде ФНРЈ у сагласности са Комитетом за законодавство и изградњу народне власти Владе ФНРЈ могу укидати и мењати већ установљена звања или уводити нова звања у индустриско-техничкој струци.

Члан 18

Комитет за законодавство и изградњу народне власти Владе ФНРЈ као орган за систематизацију (чл. 43 Закона о државним службеницима) извршиће распоред звања из чл. 2 ове уредбе у врсте у смислу члана 12 Закона о државним службеницима.

Члан 19

Овлашћује се Министар индустрије, Министар рударства и Министар електропривреде ФНРЈ да у споразуму са Комитетом за законодавство и изградњу народне власти Владе ФНРЈ издају потребна упутства за спровођење ове уредбе.

Члан 20

Ова уредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије“.

23 јула 1947 године

Београд

Претседник Владе ФНРЈ
и Министар народне одбране,
Маршал Југославије
Јосип Броз-Тито, с. р.

Министар индустрије,

Борис Кидрич, с. р.

Министар рударства,

Бане Андреев, с. р.

Министар електропривреде,
инж. Никола Петровић, с. р.

481.

На основу члана 94 Закона о државним службеницима Влада ФНРЈ, на предлог Министра пошта, доноси

ђење и одржавање телеграфских, телефонских, јављачких и алармних линија, уређаја и постројења и радиоуређења.

УРЕДБУ

О ТЕХНИЧКОЈ СТРУЦИ ЕЛЕКТРОВЕЗА

1. Појам струке

Члан 1

У техничку струку електровеза спадају сва звања која обухватају ове послове: пројектовање, гра-

Звања и основни послови које врше савезни службеници у звањима техничке струке електровеза јесу:

2. Звања

Члан 2

Ред. бр.	З в а њ е	Основни послови звања	Стручна спрема потребна за вршење звања
А.			
1.	Помоћни цртач електровеза	Исцртавање техничких планова, скица и детаља.	а) Непотпуна средња школа, курс техничког цртања и положени испит; б) одговарајућа школа и положени испит; и в) практична спрема, курс техничког цртања и положени испит.
2.	Цртач електровеза	Исцртавање сложенијих планова, скица и детаља из области техничке струке електровеза и руковођење овим радовима	Потребна пракса и показани успех у раду у звању помоћног цртача електровеза.
Б.			
1.	Надзорник електровеза	Руковођење и надзор над радовима изградње и одржавања т. т. линија и осталих техничких т. т. уређаја и постројења.	Квалификовани радник који по показаном успеху у раду положи испит за надзорника електровезе.
В.			
1.	Млађи техничар електровеза	Сарадња на пројектовању, извођењу и надзору радова мањег обима.	Свршена средњетехничка школа и положени стручни испит за звање млађег техничара електровеза.
2.	Техничар електровеза	Сарадња на стручним радовима израде планова, пројектата, као и изградња т. т. и радио-објеката мањег обима, шаблонизирање, техничко испитивање и надзор над радовима одржавања погона.	Потребна пракса и показани успех у раду у звању млађег техничара електровеза.
3.	Виши техничар електровеза	Самосталан рад на техничким пословима израде планова, пројектовања, изградње и одржавања т. т. и радио објеката, као и сарадња на техничко-организационим пословима.	Потребна пракса у показаним успеху у раду у звању техничара електровеза, повољна оцена стручне комисије о извршеном задатку практичном раду из области службе електровеза.
Г.			
1.	Млађи инжењер електровеза	Учешће у пројектовању, извођењу и надзору т. т. радио објеката мањег обима.	Одговарајући одсек техничког факултета или њему равне високе техничке школе и положени стручни испит за млађег инжењера електровеза.

Ред. бр.	Звање	Основни послови звања	Стручна спрема потребна за вршење звања
2.	Инжињер електро-веза	Пројектовање и израда планова и предрачуна за изградњу и одржавање т. т. и радио-објеката, као и руковођење овим радовима; руковођење над погоном и експлоатацијом већих т. т. и радио-објеката, послови нормирања.	Потребна пракса и показан успех у раду млађег инжињера електровеза.
3.	Виши инжињер електро-веза	Послови опште изградње т. т. и радио-постројења; организација експлоатације и руковођење истом; руковођење већом техничком службом електро-веза.	Потребна пракса у звању инжињера електро-веза и показана способност у техничке, организаторске и теоретске радове.
4.	Саветник електро-веза	Решавање сложенијих проблема организације и делатности техничке струке електро-веза; организовање одређене гране техничке струке електро-веза.	Потребна пракса у звању вишег инжињера електро-веза и показана способност у практичном организовању појединих грана техничке струке електро-веза или у научним радовима.
5.	Виши саветник електро-веза	Студијско проучавање и практично решавање најсложенијих проблема из појединих грана техничке струке електро-веза.	Потребна пракса у звању саветника електро-веза и стране познавање одређене гране службе техничке струке електро-веза, доказано успесима у практичном организовању и научном раду из области техничке струке електро-веза.

Члан 3

Министар пошта у споразуму са Комитетом за законодавство и изградњу народне власти Владе ФНРЈ донеће упутство у коме ће се ближе одредити послови за поједина звања из члана 2 ове уредбе.

Члан 4

Постављење односно унапређење службеника у звања из члана 2 ове уредбе врши се према стварној способности службеника за обављање послова одређеног звања.

Школска спрема, курсеви и испити из члана 2 (трећа колона) ове уредбе, којом се стиче потребна стручна спрема, не сматрају се као услов за стицање одређеног звања, него само као критеријум о стручној способности службеника. Али, ако се службеник и без предвиђене школске спреме односно курса и испита покаже да је стручно спреман да врши послове одређеног звања, може се поставити на то звање.

Службеницима, који услед недостатка школских квалификација немају довољно услова за даље напредовање у струци, старешина надлежан за постављење може одредити рок у коме су дужни да положе предвиђене стручне испите.

Надлежни члан Владе, претседник комитета односно комисије Владе и Генерални секретар Владе ФНРЈ, као и остале старешине надлежне за постављење, дужни су да се постарају да сви службеници путем курсева и стручних испита стекну потребну спрему предвиђену за одређена звања. Они ће се исто тако старати да се остваре сви потребни услови како би службеници добили потребну стручну и школску спрему, за унапређење у више звање.

У том циљу, Министар пошта донеће у року од шест месеци од дана ступања на снагу ове уредбе у сагласности са Комитетом за законодавство и изградњу народне власти Владе ФНРЈ правилник у коме ће се предвидети ближе одредбе о стручном испиту, као и о организацији, плану и трајању курсева потребних за стицање стручне спреме. У том правилнику може се поставити као услов за стицање одређеног звања стручна и школска спрема наведена у члану 2 (трећа колона) ове уредбе.

Правилником из претходног става прописале се истовремено и одредбе о прелазу службеника из других струка у техничку струку електро-веза.

Члан 5

За звање млађег инжињера електро-веза и виша од њега потребна је факултетска или њој равна висока школска спрема.

Изузетно, службеници са звањем вишег техничара електро-веза, који се истичу својим високим научним и стручним знањем, могу се поставити у звање саветника електро-веза и вишег саветника електро-веза решењем надлежног члана Владе, претседника комитета односно комисије Владе и Генералног секретара Владе ФНРЈ, по претходној оцени стручне комисије, а у сагласности са Претседником Владе ФНРЈ.

Члан 6

Ако се службеник покаже неспособан за обављање послова звања у коме се налази, може бити враћен на звање које одговара његовој стручној способности.

Образложено решење о томе доноси старешина надлежан за постављење. Против овог решења слу-

жбеник има право жалбе у смислу чл. 18 Закона о државним службеницима.

3. Приправничка служба

Члан 7

Лица која први пут ступају у државну службу и то у техничку струку електровеза, а немају стручну праксу за обављање послова одређеног звања у овој струци, примају се у струку као приправници.

Изузетно, лица која први пут ступају у државну службу и то у техничку струку електровеза, а имају потребну спрему и стручну праксу за обављање послова звања техничке струке електровеза, могу се одмах поставити на одређено звање, с тим да положе прописани стручни испит за то звање односно стручни испит одговарајућег почетног звања, уколико је такав испит предвиђен, у року који одреди старешина надлежан за постављење у решењу о постављењу. Овај рок не може бити дужи од године дана.

Старешина надлежан за постављење може лица из претходног става и ослободити од полагања стручног испита, ако је њихова стручна спрема доказана и одговара звању на које се постављају.

Члан 8

У техничкој струци електровеза приправничка служба постоји за звање млађег техничара електровеза и млађег инжењера електровеза.

Приправничка служба за звања из претходног става траје две године.

Ближе одредбе о приправничкој служби прописане се правилником из члана 4 ове уредбе.

Члан 9

Министар пошта може у сагласности са Претседником Комитета за законодавство и изградњу народне власти Владе ФНРЈ установљавати приправничку службу и за друга звања из ове струке, или укидати већ установљену приправничку службу.

4. Отказни рокови

Члан 10

Отказни рок у смислу чл. 43 Закона о државним службеницима за службенике техничке струке електровеза износи:

- до 10 година службе — 2 месеца;
- од 10 до 20 година службе — 3 месеца;
- преко 20 година службе — 4 месеца.

Отказни рок за службенике чија су звања распоређена у трећу и четврту врсту, ако имају мање од пет година службе, може износити један месец.

У изузетним случајевима може старешина надлежан за постављење са службеником уговорити и дужи рок од рокова предвиђених у претходним ставовима, али најдуже до шест месеци.

У године службе за отказни рок урачунава се само време које се признаје као време проведено у непрекидној државној служби.

Члан 11

Службеници који су се обавезали да проведу уговорено време у државној служби на основу школовања о државном трошку, стипендија и слично, не могу за то време отказивати службу.

5. Хонорарни службеници

Члан 12

У изузетним случајевима, када потреба службе изискује, у техничку струку електровеза могу се

примати на рад стручњаци као хонорарни службеници под условима и у границама чл. 16 Закона о државним службеницима.

Хонорарни службеници могу бити плаћени у месечном износу или паушално.

Хонорарна служба престаје по извршеном послу. Ако се извршење одређених послова не може унапред предвидети у трајању, служба може престати на основу обостраног отказа у року од 14 дана уколико уговором није друкчије одређено.

Члан 13

Ако се за хонорарне службенике узимају страни држављани, мора се с њима претходно склопити уговор.

Ако уговором није друкчије предвиђено, отказни рок за хонорарне службенике стране држављане износи један месец.

6. Завршне одредбе

Члан 14

Превђење службеника у звања из члана 2 ове уредбе извршиће надлежни члан Владе, претседник комитета односно комисије Владе и Генерални секретар Владе ФНРЈ у сагласности са Претседником Комитета за законодавство и изградњу народне власти Владе ФНРЈ.

У изузетним и нарочитим случајевима може старешина надлежан за постављење да постави на одређене поможаје службенике не одређујући им звања из ове уредбе.

Члан 15

Министар пошта у сагласности са Комитетом за законодавство и изградњу народне власти Владе ФНРЈ може укидати и мењати већ установљена звања или уводити нова звања у техничкој струци електровеза.

Члан 16

Комитет за законодавство и изградњу народне власти Владе ФНРЈ као орган за систематизацију (чл. 46 Закона о државним службеницима) извршиће распоред звања из чл. 2 ове уредбе у врсте у смислу члана 12 Закона о државним службеницима.

Члан 17

Овлашћује се Министар пошта да у споразуму са Комитетом за законодавство и изградњу народне власти Владе ФНРЈ издаје потребна упутства за спровођење ове уредбе.

Члан 18

Ова уредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије“.

23 јула 1947 године

Београд

Претседник Владе ФНРЈ
и Министар народне одбране,
Маршал Југославије

Јосип Броз-Тито, с. р.

Министар пошта,
др Драго Марушић, с. р.

482.

На основу чл. 94 Закона о државним службеницима, у вези са чл. 44 тач. 24 Устава ФНРЈ, Влада ФНРЈ, на предлог Претседника Привредног савета Владе ФНРЈ, доноси

вршење промета добара и услуга и откупа, организацију привредног пословања појединих грана привреде; проучавање и решавање питања економике.

ОСНОВНУ УРЕДБУ О ЕКОНОМСКО-КОМЕРЦИЈАЛНОЈ СТРУЦИ

1. Појам струке

Члан 1

У економско-комерцијалну струку спадају сва звања која обухватају ове послове: организацију и

2. Звања

Члан 2

Звања и основни послови које врше савезни службеници у звањима економско-комерцијалне струке јесу:

Ред. бр.	З в а њ е	Основни послови звања	Стручна спрема потребна за вршење звања
А.			
1. Продавач		Обављање једноставних продавачких послова.	
2. Млађи привредни помоћник		Обављање послова продавца робе, мерача и бројача терета, издавача робе; издавање путних карата; обављање трговачких послова у мањим продавницама; обављање послова порттира у мањим хотелима; обављање послова благајника у продавницама.	а) Најмање 4 разреда основне школе, потребна пракса у привреди и положени стручни испит; б) најмање 4 разреда основне школе, свршени курс за млађег привредног помоћника.
3. Привредни помоћник		Обављање послова магационера, издавача робе и материјала; обављање сложенијих набавних послова, послова стручног продавца у већим радњама и на сложенијим радовима, аранжера излога, порттира у већим хотелима; обављање послова контроле код издавања путних карата у саобраћају (на тролејбусима, аутобусима и трамвајима); преузимање транспората.	Потребна пракса и успех у раду у звању млађег привредног помоћника.
4. Старији привредни помоћник		Обављање послова привредног помоћника за које се тражи специјално познавање робе и њене употребе; послови специјалиста за набављање одређене врсте робе у појединим браншама; организовање специјалних продавница; послови стручног аранжера.	Потребна пракса и успех у раду и звању привредног помоћника и доказана способност у набавкама и продаји одређене специјалности.
5. Привредни пословођа		Самостално обављање свих послова привредно-пословне технике, вођење евиденције о кретању цена, организовање и вођење надзора над привредним пословима из делокруга мањих организационих јединица; руковођење мањим предузећима.	а) Свршена нижа трговачка школа или њој равна школа и положени стручни испит; б) стручни курс за привредне пословође и стручни испит; в) претходна пракса у звању привредног помоћника и положени стручни испит за звање привредног пословође.

Ред. бр.	З в а њ е	Основни послови звања	Стручна спрема потребна за вршење звања
-------------	-----------	-----------------------	--

Б.

1. Млађи комерцијалист

Обављање нижих комерцијалних послова у бироима привредних предузећа и установа и слично, као што су једноставнији и помоћни послови калкуланта, фактуристе, манипулације, ликвидирање мањих рачуна, обављање послова помоћног набављача, послови ускладиштавања, обављање нижих привредно-комерцијалних послова из делокруга мањих организационих јединица.

- а) Свршена нижа трговачка школа или нижа средња школа са комерцијалним курсом и положени испит;
- б) претходна пракса и показани успех у раду у звању привредног помоћника, свршени курс и положени стручни испит за звање млађег комерцијалисте.

2. Комерцијалист

Обављање комерцијалних послова у предузећима и привреди, као што су сложенији послови калкуланта, послови стручног кореспондента, диспонента, набављача, организовање и вођење привредно-комерцијалних послова из делокруга мањих организационих јединица.

- а) Свршена трговачка академија или која друга слична или равна школа и положени испит за звање комерцијалисте;
- б) претходна пракса и показани успех у раду у звању млађег комерцијалисте, свршени курс и положени испит за звање комерцијалисте, или
- в) претходна пракса и показани успех у раду у звању привредног пословодје, свршени курс и положени испит за звање комерцијалисте.

3. Виши комерцијалист

Организовање и руковођење комерцијалним пословима у вишим организационим јединицама.

- а) Свршена економско-комерцијална висока школа односно економски факултет и положени стручни испит за звање вишег комерцијалисте;
- б) претходна пракса и успех у раду у звању комерцијалисте и показана способност за обављање послова звања вишег комерцијалисте.

В.

1. Млађи економист

Сарадња у организацији привредног пословања, рад на решавању економских проблема у нижим организационим јединицама и предузећима.

Свршени економски или правни факултет или економско-комерцијална висока школа и положени стручни испит за звање млађег економисте.

2. Економист

Проучавање и решавање економских питања појединих грана привреде; организовање појединих предузећа или привредног пословања.

Претходна пракса и успех у раду у звању млађег економисте и показана способност за обављање послова звања економисте.

Ред. бр.	З в а њ е	Основни послови звања	Стручна спрема потребна за вршење звања
3.	Виши економист	Послови организовања и руковођења великих предузећа, заједница предузећа или већих привредних организација; проучавање и решавање економских питања у већем размеру.	Претходна пракса и показан успех у раду у звању економиста или претходна пракса и показан успех у раду у звању вишег комерцијалисте.
4.	Економско-комерцијални саветник	Решавање сложенијих проблема економије; организовање одређене привредне гране.	Потребна пракса у звању вишег економисте и показана способност у практичном организовању привредних грана или у научним радовима.
5.	Виши економско-комерцијални саветник	Студијско проучавање и практично решавање најсложенијих проблема економије и организовање економско-комерцијалне службе највишег обима.	Потребна пракса у звању економско-комерцијалног саветника и свестрано познавање одређене привредне гране доказано успесима у практичном организовању привреде и у научном раду из економско-комерцијалне области.

Члан 3

Претседник Привредног савета ФНРЈ у споразуму са Комитетом за законодавство и изградњу народне власти Владе ФНРЈ донеће упутство у коме ће се ближе одредити послови за поједина звања из члана 2 ове уредбе.

Члан 4

Постављење односно унапређење службеника у звања из члана 2 ове уредбе врши се према стварној способности службеника за обављање послова одређеног звања.

Школска спрема, курсеви и испити из члана 2 (трећа колона) ове уредбе, којом се стиче потребна стручна спрема, не сматрају се као услов за стицање одређеног звања, него само као критеријум о стручној способности службеника. Али, ако се службеник и без предвиђене школске спреме односно курса и испита покаже да је стручно спреман да врши послове одређеног звања, може се поставити на то звање.

Службеницима који услед недостатка школских квалификација немају довољно услова за даље напредовање у струци, старешина надлежан за постављење може одредити рок у коме су дужни да положе предвиђене стручне испите.

Надлежни члан Владе, претседник комитета односно комисије Владе и Генерални секретар Владе ФНРЈ, као и остале старешине надлежне за постављење, дужни су да се постарају да сви службеници путем курсева и стручних испита стекну потребну спрему предвиђену за одређена звања. Они ће се исто тако старати да се остваре сви потребни услови како би службеници добили потребну стручну и школску спрему за унапређење у више звање.

У том циљу, Претседник Привредног савета Владе ФНРЈ донеће у року од шест месеци од дана ступања на снагу ове уредбе у сагласности са Комитетом за законодавство и изградњу народне власти Владе ФНРЈ правилник у коме ће се предвидети ближе одредбе о стручном испиту, као и о организацији, плану и трајању курсева потребних за стицање стручне спреме. У том правилнику може се поставити као услов за стицање одређеног звања

стручна и школска спрема наведена у члану 2 (трећа колона) ове уредбе.

Правилником из претходног става прописале се истовремено и одредбе о прелазу службеника из других струка у економско-комерцијалну струку.

Члан 5

Звање економско-комерцијални саветник и виши економско-комерцијални саветник могу добити службеници који имају факултетску или њој равну високу школску спрему.

Изузетно службеници са звањем виши економист који немају спрему из претходног става, али се истичу својим високим научним и стручним знањем, могу се поставити у звање економско-комерцијалног саветника и вишег економско-комерцијалног саветника решењем надлежног члана Владе, претседника комитета односно комисије Владе и Генералног секретара Владе ФНРЈ, по претходној оцени стручне комисије, а у сагласности са Претседником Владе ФНРЈ.

Члан 6

У појединим гранама државне управе за чије послове постоји посебна економско-комерцијална грана могу се службеницима економско-комерцијалне струке специјализираним за одређену економско-комерцијалну грану додати ознаке које упућују на ову специјалност (на пр. економист спољне трговине). Решење о овоме доноси старешина надлежан за постављење. Специјалност службеника утврђује се нарочитом праксом или посебним испитом.

Члан 7

Ако се службеник покаже неспособан за обављање послова звања у коме се налази, може бити враћен на звање које одговара његовој стручној способности.

Образложено решење о томе доноси старешина надлежан за постављење. Против овог решења службеник има право жалбе у смислу чл. 18 Закона о државним службеницима.

3. Приправничка служба.**Члан 8**

Лица која први пут ступају у државну службу и то у економско-комерцијалну струку, а немају стручну праксу за обављање послова одређеног звања у овој струци, примају се у струку као приправници.

Изузетно, лица која први пут ступају у државну службу и то у економско-комерцијалну струку, а имају потребну спрему и стручну праксу за обављање послова звања економско-комерцијалне струке, могу се одмах поставити на одређено звање, с тим да положе прописани стручни испит за то звање односно стручни испит одговарајућег почетног звања, уколико је такав испит предвиђен, у року којим одреди старешина надлежан за постављење у решењу о постављењу. Овај рок не може бити дужи од године дана.

Старешина надлежан за постављење може лица из предходног става и ослободити од полагања стручног испита, ако је њихова стручна спрема доказана и одговара звању на које се постављају.

Члан 9

У економско-комерцијалној струци приправничка служба постоји за звање млађи комерцијалист, комерцијалист, виши комерцијалист и млађи економист када се ова звања стичу на основу школске спреме и траје две године.

Приправничка служба не постоји за звање продавача, млађег привредног помоћника, привредног помоћника и старијег привредног помоћника.

Ближе одредбе о приправничкој служби прописане се правилником из члана 4 ове уредбе.

Члан 10

Претседник Привредног савета Владе ФНРЈ може у сагласности са Претседником Комитета за законодавство и изградњу народне власти Владе ФНРЈ установљавати приправничку службу и за друга звања из ове струке, или укидати већ установљену приправничку службу.

4. Отказни рокови**Члан 11**

Отказни рок у смислу чл. 43 Закона о државним службеницима за службенике економско-комерцијалне струке износи:

- до 10 година службе — 2 месеца;
- од 10 до 20 година службе — 3 месеца;
- преко 20 година службе — 4 месеца.

Отказни рок за службенике чија су звања рапорешена у трећу и четврту врсту, ако имају мање од пет година службе, може износити један месец.

У изузетним случајевима може старешина надлежан за постављење са службеником уговорити и дужи рок од рокова предвиђених у претходним ставовима, али најдуже до шест месеци.

У године службе за отказни рок урачунава се само време које се признаје као време проведено у непрекидној државној служби.

Члан 12

Службеници који су се обавезали да проведу уговорено време у државној служби на основу школовања о државном трошку, стипендија и слично, не могу за то време отказивати службу.

5. Хонорарни службеници**Члан 13**

У изузетним случајевима, када потреба службе изискује, у економско-комерцијалну струку могу се примати на рад сручњаци као хонорарни службеници под условима и у границама члана 16 Закона о државним службеницима.

Хонорарни службеници могу бити плаћени у месечном износу или паушално.

Хонорарна служба престаје по извршеном послу. Ако се извршење одређених послова не може унапред предвидети у трајању, служба може престати на основу обостраног отказа у року од 14 дана уколико уговором није другачије одређено.

Члан 14

Ако се за хонорарне службенике узимају страни држављани, мора се с њима претходно склопити уговор.

Ако уговором није другачије предвиђено, отказни рок за хонорарне службенике стране држављане износи један месец.

6. Завршне одредбе**Члан 15**

Влада народне републике на основу и у оквиру одредаба ове уредбе донеће своју уредбу о економско-комерцијалној струци у државним надлештвима, установама и предузећима народне републике.

Члан 16

Превођење службеника у звања из члана 2 ове уредбе извршиће надлежни члан Владе, претседник комитета односно комисије Владе и Генерални секретар Владе ФНРЈ у сагласности са Претседником Комитета за законодавство и изградњу народне власти Владе ФНРЈ.

У изузетним и нарочитим случајевима може старешина надлежан за постављење да постави на одређене положаје службенике не одређујући им звања из ове уредбе.

Члан 17

Претседник Привредног савета Владе ФНРЈ у сагласности са Комитетом за законодавство и изградњу народне власти Владе ФНРЈ може укидати и мењати већ установљена звања или уводити нова звања у економско-комерцијалној струци.

Члан 18

Комитет за законодавство и изградњу народне власти Владе ФНРЈ као орган за систематизацију (чл. 46 Закона о државним службеницима) извршиће распоред звања из чл. 2 ове уредбе у врсте у смислу члана 12 Закона о државним службеницима.

Члан 19

Овлашћује се Претседник Привредног савета Владе ФНРЈ да у споразуму са Комитетом за законодавство и изградњу народне власти Владе ФНРЈ издаје потребна упутства за спровођење ове уредбе.

Члан 20

Ова уредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије“.

23 јула 1947 године

Београд

Претседник Владе ФНРЈ
и Министар народне одбране,
Маршал Југославије

Јосип Броз-Тито, с. р.

Претседник
Привредног савета Владе ФНРЈ.

Борис Кидрич, с. р.

483.

На основу члана 27 Закона о порезима Влада ФНРЈ, на предлог Министра финансија ФНРЈ, доноси:

УРЕДБУ

О ПОРЕСКИМ ОСЛОБОЂЕЊИМА У ВЕЗИ СА ИЗГРАДЊОМ ОМЛАДИНСКЕ ПРУГЕ НИКШИЋ—ТИТОГРАД

Члан 1

Дирекција за грађење Омладинске пруге Никшић—Титоград и сва њена предузећа и организације, као и омладинске и радничке организације на Омладинској прузи Никшић—Титоград, ослобађају се од плаћања свих врста пореза и такса у свим оним случајевима у којима би по природи посла или предмета они били порески односно таксени обвезници по ма којим прописима.

Ово се ослобођење не односи на случајеве у којима се наведена дирекција и њена предузећа и организације, као и омладинске и радничке организације на прузи, појављују само као уплатиоци пореза за рачун других лица (порез на доходак радника, намештеника и службеника и остали порези који се наплаћују путем употребе пореских хартија од вредности или путем обуставе приликом исплате прихода или накнаде за извршене услуге или испоручену робу), нити се њиме могу користити она лица која за рачун грађења Омладинске пруге врше услуге или испоруке уз накнаду.

Члан 2

Ако се за изградњу Омладинске пруге поклања накнада за рад (плата и надница) на исту се неће наплаћивати порез.

Исто тако неће се плаћати порез и таксе када се бесплатно врше услуге или испоруке производа за изградњу Омладинске пруге.

Члан 3

Ова уредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије“, а примењиваће се и на оне случајеве где је пореска или таксена обавеза раније настала ако порез и такса још нису наплаћени.

Престанак важности ове уредбе одређиће наредбом Министар финансија ФНРЈ, по завршетку изградње Омладинске пруге.

4 августа 1947 године

Београд

Претседник Владе ФНРЈ
и Министар народне одбране,
Маршал Југославије

Јосип Броз-Тито, с. р.

Министар финансија,
Сретен Жујовић, с. р.

484.

На основу члана 40 и вези члана 13 ст. 2 Закона о петогодишњем плану развита народне привреде Федеративне Народне Републике Југославије у годинама 1947—1951 Влада ФНРЈ, на предлог Министра пошта, доноси:

УРЕДБУ

О ПРЕВОЗУ ПОШТАНСКИХ ПОШИЉАКА МОТОРНИМ ВОЗИЛИМА У МЕЂУМЕСНОМ САОБРАЋАЈУ

Члан 1

Сва аутобуска предузећа која врше локални (међуградски, међумесни) саобраћај дужна су вршити пренос поштанских пошиљака.

У ту сврху административно-оперативни руководиоци предузећа из ст. 1 обавезни су достављати надлежној дирекцији пошта релације на којима предузећа под њиховим административно-оперативним руководством врше аутобуски саобраћај.

Члан 2

Ред вожње за моторна возила која врше пренос поштанских пошиљака прописује административно-оперативни руководиоца предузећа у споразуму са дирекцијом пошта.

Административно-оперативни руководиоца предузећа не може мењати ред вожње без претходне сагласности дирекције.

Члан 3

Дирекција пошта плаћа накнаду за пренос поштанских пошиљака по прописима чл. 5 тач. 5 Тарифе за превоз моторним возилима да подручју Федеративне Народне Републике Југославије за сваки месец уназад.

Накнада се обрачунава на основу просечне стопе дневне тежине поштанских пошиљака коју ће странке утврдити за сваку поштанску линију посебно.

Под поштанском линијом подразумева се одређена релација на којој одређено моторно возило врши пренос поштанских пошиљака.

Члан 4

У циљу преноса поштанских пошиљака дирекција пошта дужна је закључити уговоре са ауто-транспортним предузећима по постојећим прописима за закључивање уговора у привреди.

Члан 5

Уговорима ће се предвидети:

- а) обавеза предузећа да пренос поштанских пошиљака изврши без обзира на њихову тежину;
- б) одговорност предузећа за свако уништење, нестанак и оштећење поштанских пошиљака, ако није учињено вишом силом;
- в) обавеза предузећа да плаћање притичијене штете;
- г) просечна стопа дневне тежине поштанских пошиљака која се има превозити;
- д) обавеза предузећа да се примо-предаја пошиљака врши испред поште;
- ђ) уговорна казна за неизвршење уговора.

Члан 6

У случају да пренос поштанских пошиљака прате милиционари њихов превоз је бесплатан.

Члан 7

Одредбе које важе за осигурање путника у случају несреће важе и за поштанске спроводнике и оружану пратњу.

Члан 8

Спорови који настају из службе преноса поштанских пошиљака решаваће се по Закону о решавању имовинских спорова путем државне арбитраже.

Члан 9

Министар пошта у сагласности са Претседником Владе ФНРЈ, у случају потребе, донеће ближе прописе за извршење ове уредбе.

Члан 10

Ова уредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије“

4 августа 1947 године

Београд

Претседник Владе ФНРЈ
и Министар народне одбране,
Маршал Југославије

Јосип Броз-Тито, с. р.

Министар поште,
др Драго Марушић, с. р.

485.

На основу члана 1 Закона о овлашћењу Влади ФНРЈ за доношење уредаба по питањима из народне привреде Влада ФНРЈ, на предлог Министра електропривреде ФНРЈ, доноси

УРЕДБУ

О УКИДАЊУ ГЕНЕРАЛНЕ ДИРЕКЦИЈЕ САВЕЗНЕ ЕЛЕКТРОПРИВРЕДЕ МИНИСТАРСТВА ИНДУСТРИЈЕ ФНРЈ

Члан 1

Укида се Генерална дирекција савезне електропривреде Министарства индустрије ФНРЈ.

Члан 2

Надлежност као и права и обавезе Генералне дирекције савезне електропривреде и њени несвршени текући послови прелазе на Министарство електропривреде ФНРЈ.

Члан 3

Упутства за извршење ове уредбе доносиће по потреби Министар електропривреде ФНРЈ.

Члан 4

Ова уредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије“.

4 августа 1947 године

Београд

Претседник Владе ФНРЈ
и Министар народне одбране,
Маршал Југославије

Јосип Броз-Тито, с. р.

Министар електропривреде,
инж. Никола Петровић, с. р.

486.

На основу чл. 12 тач. 13 и чл. 40 Закона о петогодишњем плану развита народне привреде Федеративне Народне Републике Југославије у годинама 1947—1951 Влада ФНРЈ, на предлог Министра трговине и снабдевања ФНРЈ, доноси

УРЕДБУ

О ТОВЉЕЊУ, ЦЕНАМА И ПРОМЕТУ СВИЊА У ЕКОНОМСКОЈ 1947/48 ГОДИНИ

Члан 1

У циљу да се осигура правилно снабдевање становништва масноћама и месом и да би се омогућило остварење задатака које у погледу снабдевања артиклима исхране поставља Петогодишњи план, у економској 1947/48 години (раздобље од 1 августа 1947. до 31 јула 1948 године) организоваће се и спроводиће се у свињогојским крајевима земље планско товљење и плански откуп свиња.

Како се саставља план това и ко су обавезни товлачи

Члан 2

Товљење свиња обавезно је за пољопривредна газдинства на подручјима народних република Србије, Хрватске и Босне и Херцеговине и то само у рејонима које ће одредити министри трговине и снабдевања народних република у споразуму са министрима пољопривреде народних република.

Владе осталих народних република, у споразуму са Министром трговине и снабдевања ФНРЈ, могу организовати и спровести товљење свиња и на својим подручјима узимајући у обзир њихове специфичне услове за тов свиња.

Члан 3

Да би земљорадници тачно знали своје обавезе према држави обавезни тов има се вршити по унапред одређеном плану.

Општедржавни план това свиња утврђује Министар трговине и снабдевања ФНРЈ у споразуму са Привредним саветом Владе ФНРЈ, према укупним потребама народа и привредним приликама. На основу овог плана Министар трговине и снабдевања ФНРЈ, имајући у виду економску снагу, прилике и обичаје народних република, одређује колики број свиња има да се обавезно утову на подручју поједине народне републике. Овај план доставља министру трговине и снабдевања народне републике.

Члан 4

На основу добивеног плана и података о обавезним испорукама кукуруза министар трговине и снабдевања народне републике саставља план това свиња за своје подручје и разрађује га по рејонима и срезовима одређујући количине свиња које се имају обавезно да утове на подручју појединог среза, као и количине које имају да утове државна пољопривредна предузећа (добра), државна предузећа за откуп стоке и сељачке радне задруге односно млинови, кланице и државна предузећа за производњу прехранбених артикала уколико и ови буду обавезни за товљење свиња.

Овако разрађен план на поједине срезове министар трговине и снабдевања народне републике доставља среским народним одборима.

Члан 5

Срески народни одбор саставља план това свиња за подручје среза на основу података о обавезним

испорукама кукуруза и разрађује га на поједина места (месне народне одборе).

Месни народни одбори на основу података о обавезним испорукама кукуруза утврђују према члану 8 ове уредбе обавезу тога за свако поједино газдинство и на основу тога састављају списак обавезних товљача.

Пошто утврди обавезу сваког појединог газдинства, месни народни одбор дужан је издати одлуку о задужењу дотичног газдинства.

Члан 6

Министар трговине и снабдевања ФНРЈ одредиће Наредбом за извршење плана тога свиња рокове, до којих морају бити завршени поједино планови које предвиђа ова уредба.

Члан 7

На основу плана тога министри трговине и снабдевања народних република састављају план откупа свиња своје народне републике и разрађују га на поједина овлашћена откупна предузећа. Овај план достављају предузећима ради извршења односно ради закључивања уговора и преузимања утовљених свиња.

Члан 8

Обавези тога подлеже:

а) пољопривредна газдинства и сељачке радне задруге које у смислу прописа Уредбе о откупу житарица обавезно испоручују одређене количине кукуруза, и то:

пољопривредна газдинства и сељачке радне задруге које обавезно испоручују држави од 500—1.300 кг кукуруза утовлиће 1 свињу;

пољопривредна газдинства и сељачке радне задруге, које обавезно испоручују држави од 1.300 до 2.400 кг кукуруза утовлиће 2 свиње;

пољопривредна газдинства и сељачке радне задруге које обавезно испоручују држави преко 2.400 до 5.000 кг кукуруза утовлиће 3 свиње;

пољопривредна газдинства и сељачке радне задруге које обавезно испоручују држави преко 5.000 до 8.000 кг кукуруза утовлиће 5 свиња;

пољопривредна газдинства и сељачке радне задруге, које обавезно испоручују држави преко 8.000 кг кукуруза утовлиће 6 свиња.

Земљорадници — муслимани који не желе да тове свиње не подлеже обавези тога;

б) сва државна пољопривредна предузећа (добра), изузев оних која су под управом месних и среских народних одбора, за онолики број свиња колико одреди Министар трговине и снабдевања ФНРЈ у споразуму са Министром пољопривреде ФНРЈ односно министри трговине и снабдевања народних република у споразуму са министрима пољопривреде народних република, према томе да ли је предузеће (добро) општедржавног или републиканског значаја, без обзира на то да ли се налазе у рејонима на којима је одређен обавезан тов као и без обзира на количине кукуруза и свиња којима располажу;

в) државна предузећа за откуп стоке за онолики број свиња колико одреди министри трговине и снабдевања народних република у споразуму са министрима пољопривреде народних република без обзира да ли се налазе у рејонима на којима је одређен обавезан тов као и без обзира на количину кукуруза и свиња којима располажу.

Сељачке радне задруге, које то желе, могу се обавезати на тов већег броја свиња него што одређује ова уредба без обзира да ли се налазе у рејонима на којима је наређен обавезан тов као и без

обзира на количину кукуруза и свиња којима располажу.

Члан 9

Министар трговине и снабдевања ФНРЈ, у споразуму са Привредним саветом Владе ФНРЈ, с обзиром на жетвени принос и остале привредне прилике, а у циљу остварења постављеног плана, може проширити обавезу товљења на млинове, кланице, као и на државна индустријска предузећа која се баве производњом прехранбених артикала. У таквом случају Министар трговине и снабдевања ФНРЈ утврдиће број свиња које су та предузећа дужна да утове.

Повластице земљорадника-товљача

Члан 10

Пољопривредна газдинства која су обавезна на товљење свиња по одредбама ове уредбе имају права на следеће погодности:

а) што ће им се приликом обавезне испоруке кукуруза по Уредби о откупу житарица урачунати у обавезну испоруку и оставити за тов свиња:

450 кг за свиње тежине преко 160 кг живе мере

400 кг за свиње тежине од 140—160 кг живе мере

350 кг за свиње тежине од 120—140 кг живе мере

300 кг за свиње тежине од 100—120 кг живе мере;

б) што ће им се давати првенство за набавку по 50 кг мекиња за сваку свињу стављену у тов по одређеним ценама;

в) што ће се, приликом продаје слободних вишкова кукуруза, оним товљачима који продају слободне вишкове кукуруза који су већи од њихових обавезних испорука, и који на тај начин стекну право на премију од 0,75 динара по 1 кг (тач. 5 под г) Наредбе Владе ФНРЈ о откупним ценама кукуруза у економској 1947/48 години), та премија исплаћивати и за количине кукуруза које су ови товљачи утрошили на тов свиња.

Члан 11

Овлашћена откупна предузећа приликом закључивања уговора о тову и испоруци свиња могу уговорити са товљачима и давање новчаних позајмица у износу до највише 2.000 динара.

Члан 12

Количине кукуруза које су одређене за тов свиња по одредбама ове уредбе остављаће се пољопривредним газдинствима на основу закљученог уговора са овлашћеним предузећима за откуп стоке и сточних производа док ће за правдање утрошка и дефинитиван обрачун кукуруза служити потврда о испорученим свињама.

Пољопривредно газдинство које би уловило свињу мање тежине од оне на коју се обавезало дужно је да овлашћеном предузећу за откуп житарица преда разлику између остављених количина кукуруза и количина стварно утрошених за тов свиња.

Добровољни тов

Члан 13

Пољопривредна газдинства која нису обавезна на товљење свиња по одредбама ове уредбе, као и она газдинства која желе утовити већи број свиња од онога на који су обавезни, могу закључивати уговоре о тову свиња са овлашћеним откупним предузећима. Овакви товљачи могу товити свиње само из слободних вишкова кукуруза и то из оних који нису уговорени за испоруку.

Ближе одредбе о начину закључивања уговора о добровољном тову прописале Министар трговине и снабдевања ФНРЈ.

Обавезно закључивање уговора

Члан 14

Министри трговине и снабдевања народних република одређиће предузећа која ће вршити откуп и преузимање утовљених свиња.

Ова предузећа и сви товљачи обавезни су да међусобно закључе писмене уговоре о товљењу и испоруци утовљених свиња.

Откупне цене свињама

Члан 15

Утовљеним зрелим свињама одређује се следећа основна цена:

- а) за I класу тежине преко 145 кг динара 25;
- б) за II класу тежине од 131—145 кг динара 23;
- в) за III класу тежине од 115—130 кг динара 21;
- г) за IV класу тежине од 90—114 кг динара 19.

За утовљене, шкопљене нерастове одбијаће се до 15% износа од горе наведених цена.

Горње цене подразумевају се за 1 кг живе мере франко најближе сточно тржиште товљачу или по споразуму са откупним предузетом франко место товљача.

Свака предата утовљена свиња мора имати најмање 40% масноће у односу на тежину у закљаном стању.

Члан 16

Мршавим свињама одређује се највиша цена од 30 динара по 1 кг живе мере.

Члан 17

Цене утврђене овом уредбом могу се рачунати само за установљене тежине живе мере. Куповина „на комад, „од ока“, „бутуре“ и слично забрањена је.

Члан 18

Поред основне цене товљачима ће се исплаћивати посебан додатак (премија) и то:

- а) за свиње са 50—55% масноћа 1.—динар по 1 кг живе мере;
- за свиње преко 55% масноће 1.50 дин. по 1 кг живе мере;
- б) за утовљене свиње са најмање 50% масноће које се испоруче до марта 1948 године износ од 5% од одређене цене;
- в) за утовљене младе свиње у старости до 14 месеци динара 1 по 1 кг живе мере.

Ко може куповати мршаве свиње и начин продаје утовљених свиња

Члан 19

Мршаве свиње могу куповати:

- а) пољопривредна газдинства која тове свиње на основу одредаба ове уредбе и то онај број за који су се по уговору обавезали да утове;
- б) државна пољопривредна предузећа (добра), државна предузећа за откуп стоке, сељачке радне задруге, млинови, кланице и државна предузећа за производњу прехранбених артикала, за потребе това или приплода;
- в) социјалне установе, службе радничког снабдевања, мензе и сличне установе за своје потребе;

г) сва остала лица која набављају свиње ради това или приплода за потребе свог домаћинства.

У случају потребе Министар трговине и снабдевања ФНРЈ може прописивати посебне услове или ограничења за куповину мршавих свиња.

Члан 20

Министарства трговине и снабдевања народних република не могу забрањити куповину мршавих свиња на територији своје народне републике откупним предузећима друге народне републике.

Члан 21

Товљачи који се нису обавезали на товљење свиња могу утовљеним свињама слободно располагати.

Они товљачи који су се уговором обавезали на тов (обавезни и добровољни товљачи) могу оним свињама које утове преко уговорене обавезе слободно располагати, пошто буде обезбеђено извршење њихових уговорних обавеза.

Слободно располагање обухвата и продају по слободним ценама.

Мере за осигурање обавезног това

Члан 22

Министарства трговине и снабдевања народних република дужна су да снабдеју потребним количинама кукуруза сва државна пољопривредна предузећа (добра), државна предузећа за откуп стоке као и сељачке радне задруге које су се обавезале на товљење већег броја свиња него што одређује ова уредба, а која немају одговарајућих количина свога кукуруза. Ово исто важи и за снабдевања млинова, кланица и државних предузећа за производњу прехранбених артикала уколико и она буду обавезни на товљење свиња.

Кукуруз намењен за тов свиња продаваће се по специјалне одређеним ценама.

Члан 23

Сви товљачи који су се обавезали на товљење свиња према одредбама ове уредбе, дужни су осигурати свиње стављене у тов код Државног осигуравајућег завода ФНРЈ. Ово осигурање вршиће се противу штете од угинућа и принудног клања.

Осигурање ће се извршити према општим условима за осигурање свиња за тов до висине коју ће означити уговарач-товљач, а, уколико је примио позајмцу, најмање у висини примљене позајмице.

Члан 24

Да би се осигурало остварење плана това и обезбедило правилно извршење закључених уговора са товљачима, овлашћена откупна предузећа су дужна да воде евиденцију и контролу товљења свиња и да у том циљу предузимају све мере које буду потребне ради отклањања евентуалних неправилности и ради осигурања благовремене и уредне испоруке утовљених свиња.

Члан 25

Да би се обезбедило плански развој свињогојства постојећа државна и приватна товилишта не могу се рушити или оштећивати без претходног одобрења министарства трговине и снабдевања народне републике.

У циљу извршења задатака који се постављају у вези плана това и плана откупа свиња, искористиће се сва погодна слободна товилишта која буду потреб-

на за тов и рад тога ће се обавезно узимати та то-
вилишта у закуп.

Члан 26

Свиње стављене у тов по одредбама ове уредбе
као и одређене количине кукуруза остављене товља-
чима за тов не могу се ни у ком случају и ни од
кога одузети у друге сврхе.

Казнене одредбе

Члан 27

За прекршаје одредаба ове уредбе, уколико они
не би претстављали дело по Закону о недопуштеној
трговини, недопуштеној шпекулацији и привредној
саботажи, земљорадници-товљачи и службеници от-
купних предузећа казниће се новчано до 10.000 дина-
ра. Казне изриче средњи извршни одбор места у ко-
ме је дело извршено.

Службеници откупних предузећа као и други др-
жавни службеници који самовласно раскину закључе-
не уговоре или који својом кривицом омету изврше-
ње плана тога и плана откупа свиња, казниће се за
дисциплински преступ у смислу чл. 65 Закона о др-
жавним службеницима уколико њихова радња не би
претстављала извршење каквог кривичног дела.

Завршне одредбе

Члан 28

Овлашћује се Министар трговине и снабдевања
ФНРЈ да доноси ближе одредбе за извршење ове
уредбе.

Члан 29

Ова уредба ступа на снагу даном објављивања
у „Службеном листу Федеративне Народне Републи-
ке Југославије“.

4 августа 1947 године
Београд

Претседник Владе ФНРЈ
и Министар народне одбране,
Маршал Југославије
Јосип Броз-Тито, с. р.

Министар трговине и снабдевања,
др Заим Шарац, с. р.

487.

На основу члана 1 Закона о овлашћењу Влади
ФНРЈ за доношење уредаба по питањима из народне
привреде Влада ФНРЈ, на предлог Министра пољо-
привреде и шумарства ФНРЈ, доноси

УРЕДБУ О ОСНИВАЊУ ГЕНЕРАЛНЕ ДИРЕКЦИЈЕ ЗА ПРО- ИЗВОДЊУ ВЕТЕРИНАРСКИХ ЦЕПИВА И ЛЕКОВА МИНИСТАРСТВА ПОЉОПРИВРЕДЕ И ШУМАР- СТВА ФНРЈ

Члан 1

У Министарству пољопривреде и шумарства
ФНРЈ оснива се, као административно-оперативни
руководилац предузећа за производњу ветеринар-
ских цепова и лекова општедржавног значаја, Гене-
рална дирекција за производњу ветеринарских це-
пова и лекова Министарства пољопривреде и шу-

марства ФНРЈ, скраћено: Генерална дирекција Вет-
серума.

Седиште Генералне дирекције је у Београду.

Члан 2

Генерална дирекција Ветсерума има надлежност
која је законима и уредбама дата административно-
оперативним руководиоцима државних привредних
предузећа и преузима послове досадашње Дирекције
за завода за производњу ветеринарских цепова и ле-
кова — Ветсерума.

Члан 3

На челу Генералне дирекције стоји генерални ди-
ректор који непосредно управља свима пословима
Генералне дирекције.

Члан 4

Пословима производње у Генералној дирекцији
руководи директор производње који је уједно и
први заменик генералног директора.

Планским пословима руководи директор плана.
Комерцијалним пословима руководи комерцијал-
ни директор.

Члан 5

Генерална дирекција има секретаријат коме је
на челу секретар. Секретар управља општим и ад-
министративним пословима Генералне дирекције.

Члан 6

Генералног директора и остале директоре по-
ставља Министар пољопривреде и шумарства ФНРЈ
уз сагласност Претседника Владе ФНРЈ.

Члан 7

Генерални директор са директором производње,
директором плана, комерцијалним директором и се-
кретаром чине колегијум дирекције. Колегијумом
руководи генерални директор.

Колегијум је саветодавни орган генералног ди-
ректора који он сазива по свима важнијим посло-
вима и начелним питањима оперативног руковође-
ња, као што је израда плана, организација преду-
зећа, реконструкције, рационализације, нацрти прав-
них прописа и слично.

Члан 8

Генерална дирекција води књеговодство и адми-
нистрацију по начелима која важе за државна при-
вредна предузећа.

Члан 9

Генерална дирекција покриваће своје расходе
приходима добивеним од доприноса који ће упла-
ћивати предузећа која се налазе под њеним админи-
стративно-оперативним руководством.

Члан 10

Ближе прописе о организацији и пословању Ге-
нералне дирекције и о овлашћењу генералног ди-
ректора и осталих директора, као и прописе о ад-
министрацији, прописује правилником Министар по-
љопривреде и шумарства ФНРЈ.

Члан 11

Ова уредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије“.

4 августа 1947 године
Београд

Претседник Владе ФНРЈ
и Министар народне одбране,
Маршал Југославије
Јосип Броз-Тито, с. р.

Министар пољопривреде и шумарства,
др Васо Чубриловић, с. р.

488.

На основу чл. 1 Закона о овлашћењу Владе ФНРЈ за доношење уредаба по питањима из народне привреде и чл. 54 ст. 1 Закона о установљењу права на пензију и о пензионисању државних службеника ФНРЈ, на предлог Министра рада ФНРЈ, доноси

УРЕДБУ

О ДОПУНИ УРЕДБЕ О ПОЗИВАЊУ У СЛУЖБУ
ДРЖАВНИХ ПЕНЗИОНЕРА И О РЕГУЛИСАЊУ
ЊИХОВИХ ПЕНЗИЈА

Члан 1

После чл. 2 додаје се нов члан 3 који гласи:
„У изузетним случајевима могу се примити на рад пензионери — стручњаци као хонорарни службеници, уколико за обављање специјалних радова нема стручњака или нема довољно стручних службеника у организационој јединици (на пр. наставници, лекари, инжењери, књиговође).“

Пензионери — стручњаци могу се узимати на рад као хонорарни службеници само за извршење одређених послова (као на пр. за наставнике на те-чајевима, за израду биланса итд.) и ако се поводом позива да се врате у државну службу према чл. 1 ове уредбе утврди да због старости или изнемоглости не могу дати личну радну обавезу.

Оваква хонорарна служба не утиче на смањење пензије у смислу чл. 36 ст. 4 и чл. 38 Закона о установљењу права на пензију и о пензионисању државних службеника, а престаје по извршеном послу.

Пријем у хонорарну службу и одређивање висине хонорара вршиће се уз сагласност Министра рада ФНРЈ односно министра рада народне републике, према томе да ли је затослење у савезној или републиканској установи односно предузећу савезног или републиканског значаја“.

Члан 2

Чланови 3, 4, 5 и 6 постају чланови 4, 5, 6 и 7.

Члан 3

Ова уредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије“.

4 августа 1947 године
Београд

Претседник Владе ФНРЈ
и Министар народне одбране,
Маршал Југославије
Јосип Броз-Тито, с. р.

Министар рада,
Видко Крстуловић, с. р.

489.

На основу чл. 80 став 2 Устава ФНРЈ у вези чл. 7 и 10 Основног закона о буџету Влада ФНРЈ, на предлог Министра финансија ФНРЈ, доноси

РЕШЕЊЕ

О ИСПЛАТИ МЕСЕЧНИХ ПОМОЋИ ПЕНЗИОНЕ-
РИМА БИВШЕГ ПЕНЗИОНОГ ФОНДА РАЗРЕДНИХ
ПОШТАРА И ПОСЛОВАЧА И ПРОВИЗИОНИСТИ-
МА КОЈИ СУ ИЗ ТОГ ФОНДА ПРИМАЛИ
ПОМОЋИ („ПРОВИЗИЈЕ“)

1) Министар пошта ФНРЈ извршиће ревизију пензија пензионера бившег Пензионерског фонда разредних поштара и пословача и помоћи („провизије“) које су пензионери примали из тог фонда сходно прописима Наредбе о ревизији рента и пензија код установа социјалног осигурања бр. 10180 од 25 новембра 1946 године.

2) По извршеној ревизији пензија, у смислу тач. 1 овог решења, исплаћиваће се:

а) личним пензионерима бившег Пензионерског фонда разредних поштара и пословача редовна месечна помоћ у износу од 1.200.— динара за изнемоглост, а у износу од 1.400.— динара за старост;

б) породичним пензионерима бившег Пензионерског фонда разредних поштара и пословача редовна месечна помоћ за једног члана 800.— динара, за два члана 1.100.— динара, а за три или више чланова 1.400.— динара;

в) провизионистима који су примали личне помоћи („провизије“) из бившег Пензионерског фонда разредних поштара и пословача редовна месечна помоћ у износу од 1.000.— динара;

г) провизионистима који су примали породичне помоћи („провизије“) из бившег Пензионерског фонда разредних поштара и пословача редовна месечна помоћ у износу од 750.— динара.

3) Редовне месечне помоћи из тач. 2) овога решења исплаћиваће се под условом да корисници немају прихода већих од 1.000.— динара месечно и да у времену вршења службе уговорног поштара, пословача или провизиониста нису ту службу обављали само као споредно занимање уз неко друго занимање (кафеџија, трговац и сл.) које им је било главно.

4) За издатке по овом решењу у трећем и четвртном тромесечју текуће буџетске године, издејствовање се надлежно решење на терет Резервног фонда Владе ФНРЈ, док ће се у наредним годинама предвиђати потребни кредити у предрачуну Министарства пошта ФНРЈ.

5) Ово решење ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије“.

Бр. 17109

5 августа 1947 године
Београд

Претседник Владе ФНРЈ
и Министар народне одбране,
Маршал Југославије
Јосип Броз-Тито, с. р.

Министар финансија,
Сретен Жујовић, с. р.

490.

На основу чл. 11 Уредбе о трошковима државних предузећа која се баве извозом и увозом и чл. 7 Уредбе о Фонду руководства и Централном фонду државних предузећа која се баве извозом и увозом Министар спољне трговине ФНРЈ, у сагласности са Претседником Привредног савета Владе ФНРЈ, доноси

РЕШЕЊЕ

О ИЗМЕНИ И ДОПУНИ ЧЛАНА 10 УПУТСТВА ЗА ИЗВРШЕЊЕ УРЕДБЕ О ТРОШКОВИМА ДРЖАВНИХ ПРЕДУЗЕЋА КОЈА СЕ БАВЕ ИЗВОЗОМ И УВОЗОМ И УРЕДБЕ О ФОНДУ РУКОВОДСТВА И ЦЕНТРАЛНОМ ФОНДУ ДРЖАВНИХ ПРЕДУЗЕЋА КОЈА СЕ БАВЕ ИЗВОЗОМ И УВОЗОМ

I. — Члан 10 Упутства за извршење Уредбе о трошковима државних предузећа која се баве извозом и увозом и Уредбе о Фонду руководства и Централном фонду државних предузећа која се баве извозом и увозом, мења се и гласи:

„За сва предузећа за која важи Уредба о трошковима државних предузећа која се баве извозом и увозом маржа се зарачунава на набавну цену. Набавна цена извезене односно увезене робе у смислу Уредбе о трошковима државних предузећа која се баве извозом и увозом, а која служи за израчунавање марже, састоји се из фактурног износа домаћег или страног добављача, царина са порезом на промет производа и осталих дажбина, транспортних трошкова и трошкова осигурања транспорта, шпедитерских манипулативних трошкова, трошкова акредитива и дознака, доприноса Министарству спољне трговине за извозна и увозна одобрења и осталих редовних набавних трошкова”.

II. — Ово решење ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије”

Бр. 40777

1 августа 1947 године

Београд

Министар спољне трговине,
Мелентије Поповић, с. р.

Сагласан,

Претседник

Привредног савета Владе ФНРЈ,

Борис Кидрич, с. р.

ОДЛИКОВАЊА**ПРЕЗИДИЈУМ**Народне скупштине Федеративне Народне
Републике Југославије

на предлог Претседника Владе ФНРЈ

решило је

да се за нарочите заслуге за народ и показане
заслуге у раду на обнови и изградњи наше земље
одликују**ОРДЕНОМ ЗАСЛУГЕ ЗА НАРОД II РЕДА:**

Негадић Ристо Владо.

ОРДЕНОМ РАДА I РЕДА:

II Ужичка ударна бригада и III Тузланска ударна бригада.

ОРДЕНОМ ЗАСЛУГЕ ЗА НАРОД III РЕДА:

Радовановић Димитар, Миловановић Јово, Мракић Јован, Грбић Душан, Мемедовић Добросав и Дубајић Митица.

ОРДЕНОМ РАДА II РЕДА:

Бурић Хасан.

ОРДЕНОМ РАДА III РЕДА:

омладинци из II грчке бригаде „Елас”: Костас Кристифоридис, Сармакопулас Јанјис, Фигуракис Тарзан Корајаргис Петровс, Спартијатис Леонидас, Порамихалис Ираклис, Ренџас Апостолус, Стефанидис Георгијас, Ксерксис Јанис и Палитидис Јањос.

ОРДЕНОМ РАДА III РЕДА:

Фори Сатки, Јовковски Јовко, Ђовић Мијо, Пранингер Радослав, Малић Јово, Боројевић Јово, Жуведа Будимир, Веглан Михеле, Хриган Јосип, Кариња Мирко, Гетас Драгутин, Жугер Фрањо, Спасојевић Душан, Мулбековић Вера, Каменар Борис, Путник Миладин, Живковић Јован, Демах Скендер, Вуковић Александар, Лончар Мирко, Станимировић Бранислав Ђурић Милисав, Ђурић Фазлија, Пантелић Љубинко, Грујић Војислав, Божић Светислав, Вуковић Тома, Сивић Милна, Грбић Бранислав, Андрејевић Душан и Томић Драгомир

МЕДАЉОМ ЗАСЛУГЕ ЗА НАРОД:

Цукић Илија, Јеремић Саво, Банђур Љубо, Табучић Смаил, Чулић Урош, Бојанић Богдан, Светлица Јово, Милетић Драгица, Радић Славко, Живановић Бука, Лекић Гојко, Таковић Јоза, Латиновић Тодас, Вучетић Милан, Ивчић Милан, Лукић Јелена, Билбија Јокица, Смаиловић Вехид, Мештеровић Фрањо, Видусин Иван, Варга Шандор, Шкрњуг Стјепан, Сојчић Антон, Јукопила Јован, Брекић Јово, Бечерина Андрија, Рајковић Љубица, Бјелановић Рајко, Тепшић Никска, Његовна Смиља, Стублић Јозо, Посавец Перо, Шаин Владо, Бешлић Војислав, Шупица Бранислав, Спасић Будимир, Лулић Ференц, Хрњез Сладо, Ђукановић Илија, Васиљевић Бранко, Јовановић Живомир, Крчевинац Душан, Ковачевић Вељо, Стојановић Воја, Радосављевић Ђорђе, Фавшић Александар, Станојевић Јеремија, Стевановић Милан, Ковачевић Синиша, Глигоров Спасо, Кеосевски Јонче, Тект Сулејман, Владимир Сених, Шабец Антон, Шлибар Драгица, Реберник Бранета, Жибрет Роберт, Компаре Иван, Грегорчић Владимир, Реп Јоже, Хафнер Рајко, Мрачевић Владо, Срзентић Бошко, Радовић Јово и Лаковић Десанка

Бр. 641

2 децембра 1946 године

Београд

Секретар,

М. Перуничић, с. р.

Претседник,

др И. Рибар, с. р.

ПРЕЗИДИЈУМНародне скупштине Федеративне Народне
Републике Југославије

на основу члана 2 става 2 Закона о орденима и медаљама одобрила Наредбу Штаба VI југословенске армије бр. 727 од 7 октобра 1946 године којом се за показану храброст у току народно-ослободилачке борбе одликују

ОРДЕНОМ ЗА ХРАБРОСТ:

капетан Милићевић Лазе Никола;
 поручници: Мељић Саве Душан, Радојчић Василије Спасоје, Ступар Николе Ђуро и Шкрбић Николе Раде;
 командири чете: Чулић Давида Милорад и Пећанац Стевана Бранко;
 потпоручници: Цветковић Јелисије Милан, Латинковић Милана Витомир и Савић Саве Ранко;
 заставници: Бећановић Милана Ђорђе, Гвозденовић Ђуре Душан, Кондић Марка Душан и Неимаровић Мике Ристо;
 вод. официр Антонић Митра Перо;
 реф. сан. Малић Ђурђа Рајко;
 интендант Мрђа Вида Драго;
 пом. шефа Поповић Милана Петар;
 ст. водници: Буцало Симе Гојко, Солдат Пере Саво, Зељић Миле Лазар и Кондић Раде Мићо;
 водник Ђерић Митра Милош;
 интендант Вујадиновић Ивана Никола.

МЕДАЉОМ ЗА ХРАБРОСТ:

потпоручник Мујић Мустафе Ибрахим.

Бр. 19

17 јануара 1947 године
 Београд

Секретар, Претседник,
 М. Перуничкић, с. р. др И. Рибар, с. р.

ПРЕЗИДИЈУМ

Народне скупштине Федеративне Народне
 Републике Југославије

на предлог Претседника Владе ФНРЈ

решио је

да се за показану храброст, осведочени рад на остварењу братства и јединства наших народа и нарочите заслуге за народ стечене у току народноослободилачке борбе одликују

ОРДЕНОМ ЗАСЛУГЕ ЗА НАРОД I РЕДА:

потпуковник Сарделић Р. Мирко;
 мајор Рудолф Ф. Јанхуба.

ОРДЕНОМ БРАТСТВА И ЈЕДИНСТВА I РЕДА:

мајор Змајић И. Јосип.

ОРДЕНОМ ЗАСЛУГЕ ЗА НАРОД II РЕДА:

мајори: Баришић Ј. Маријан, Јаворски Ј. Михајло, Новосел В. Ђорђе, Пирковић Ј. Франц и Зец В. Ранко;
 капетани: Божовић Ђ. Гојко, Зафировски-Савелић П. Љиљана, Смиљанић Н. Никола и Спахић П. Гројо;
 поручник Мандић П. Никола;
 Јовановић С. Душан, Копинић Ј. Јосип и Кос И. Франц;
 капетан Габричевић Н. Бранимир.

ОРДЕНОМ БРАТСТВА И ЈЕДИНСТВА II РЕДА:

потпуковник Сарделић Р. Мирко;
 мајори: Јаворски Ј. Михајло, Рудолф Ф. Јанкуба и Зец В. Ранко;
 капетан Бранков И. Лаза.

ОРДЕНОМ ЗА ХРАБРОСТ:

мајори Баришић Ј. Маријан, Јаворски Ј. Михајло, Новосел В. Ђорђе, Пирковић Ј. Франц и Зец В. Ранко;
 капетани: Божовић Ђ. Гојко, Бранков М. Лаза, Ђорски Д. Феликс и Смиљанић Н. Никола;
 потпоручници: Демајо М. Александар и Глухчић И. Вицо.

ОРДЕНОМ ЗАСЛУГЕ ЗА НАРОД III РЕДА:

капетан Галчић А. Војислав;
 потпоручници: Демајо М. Александар и Глухчић И. Вицо;
 заставник Стефановић Т. Драгослав;
 мл. водник Бисерко С. Ђуро.

Бр. 647

1 децембра 1946 године
 Београд

Секретар, Претседник,
 М. Перуничкић, с. р. др И. Рибар, с. р.

ПРЕЗИДИЈУМ

Народне скупштине Федеративне Народне
 Републике Југославије

на предлог Претседника Владе ФНРЈ

решио је

да се за умешност у командовању, показану храброст и нарочите заслуге за народ стечене у току народноослободилачке борбе одликују

ОРДЕНОМ ЗАСЛУГЕ ЗА НАРОД II РЕДА:

потпуковник Продановић П. Никола;
 мајори: Цетински М. Андреј, Чекић М. Раде, Ђургуз Б. Драгутин, Дамјановић С. Милан, Ђапић А. Васо, Ђурђевић С. Никола, Гавриловић И. Влајко, Јешић П. Милан, Конвалинка К. Сава, Лончар П. Богдан, Мрган Х. Омер, Његован М. Милан, Сесартић М. Витомир и Грнинић О. Душан;
 капетани: Анчић С. Милан, Човић Д. Божо, Дабовић К. Саво, Дрљевић Р. Милован, Ђаковић М. Никола, Ивковић Ј. Милован, Јајић Ф. Игњатије, Кнежевић О. Бранко, Копривица М. Момир, Косовски Т. Стејслав, Маџут Н. Павло, Мирјачић В. Вељко, Перковић Р. Саво, Плећаш К. Стево, Родић Н. Миле, Симић Ц. Ђорђе, Суботић В. Стојан, Вученовић П. Ђуро, Вучинић П. Вуксан, Вукелић П. Бранко и Зоговић Ђ. Здравко;
 поручници: Ђук Д. Владо и Ракић Д. Јездимир;
 потпоручници: Бандић Д. Никола и Карановић Р. Давид;
 Маљковић М. Милош.

ОРДЕНОМ ПАРТИЗАНСКЕ ЗВЕЗДЕ III РЕДА:

мајори: Черне И. Звоне и Матић П. Драган;
 капетани: Вукоровић К. Илија и Плећеш К. Стево;
 поручници: Аћимовић М. Милан и Апулче С. Наум;
 потпоручник Бјељак С. Драган;
 заставници: Партало Т. Ђуро и Петровић Р. Драгољуб.

ОРДЕНОМ ЗА ХРАБРОСТ.

Буквић Д. Душан, Маљковић М. Милош и Гуњевић Ј. Божо.

ОРДЕНОМ ЗАСЛУГЕ ЗА НАРОД III РЕДА:

поручници: Медвешек Ф. Јосип и Новак И. Стјепан;

заставници: Крњић Т. Стево, Лончар Ђ. Драгутин Новосел Ф. Иван, Саболић М. Мато, Станковић Д. Тодор и Штрбац Гојко;

ст. водници: Грабунџија П. Перо, Хрушка И. Јосип, Јечменица С. Милан, Пењан С. Стјепан, Димовски И. Тодор и Шлехта Д. Винко;

мл. водник Божићанин Р. Радован;

Арапчић Е. Исмет, Буквић Д. Душан, Гостовић Р. Гојко, Шимшић Д. Цвјетко и Оровић Н. Василије.

Бр. 650

10 децембра 1946 године

Београд

Секретар,

М. Перуничић, с. р.

Претседник,

др И. Рибар, с. р.

ПРЕЗИДИЈУМ**Народне скупштине Федеративне Народне Републике Југославије**

на основу члана 2 става 2 Закона о орденима и медаљама одобрава Наредбу Штаба I армије бр. 104 од 26 маја 1945 године

којом се за освешћену храброст у току народноослободилачке борбе одликују

ОРДЕНОМ ЗА ХРАБРОСТ:

Миљковић М. Светолик, Полић А. Марко, Мајкић М. Лазар и Бешић Радослав.

МЕДАЉОМ ЗА ХРАБРОСТ:

Полак Ф. Векослав, Жарковић Р. Христина, Ђорђевић С. др Божићар, Радовановић В. Обрад, Ђорђевић Л. Михајло, Обреновић Ј. Петар, Михајловић Д. Миодраг, Банковић Ж. Војислав, Јелић С. Никола, Јовановић С. Радивоје, Албин П. Јосип, Ранковић Б. Милорад, Бошковић Љ. Михајло, Давидовић М. Илија, Белић Б. Благоје, Цинкић Е. Милутин, Илић Миодраг, Николић Велибор, Беговић Д. Војислав, Бабић В. Мирко, Бубало М. Сима, Бубало М. Мила, Миленковић М. Мирко, Степановић М. Живорад, Младеновић Х. Радомир, Степановић Д. Димитрије, Обрић И. Ђура, Радовановић Ж. Каменча, Недељковић Д. Божићар, Обрадовић А. Душан, Ранковић Ж. Момчило, Тимотијевић М. Радомир, Радовановић М. Јован, Иконић А. Ацко, Павловић Р. Драгиша, Богдановић А. Вејич, Ђурић М. Данило, Антић М. Драгослав, Срејћ Владислав, Бадићевић В. Марин, Здравковић М. Вукашић, Балановић Ђ. Петар, Савић С. Борисав, Томић С. Ранко, Кеџман О. Сретен, Марјановић А. Ранко, Стојановић Ђ. Крстивоје, Кохнич Сабит, Стојковић З. Данило, Велимировић М. Михајло, Петровић В. Драгољуб, Марковић Р. Добривоје, Анђелковић В. Славко, Марковић М. Драгољуб, Живковић Ј. Петар, Видојковић Д. Сретен, Ђурић Л. Станко, Мирић Д. Урош, Спасовић Ј. Петар, Богдановић Х. Драгић, Николић Ј. Петар, Павловић М. Петар, Јанковић М. Милорад, Савић Ж. Христивоје, Цељецар А. Илија, Илић В. Витомир, Нацић В. Вилан, Драгуловић Д. Александар, Живковић М. Стеван, Живадиновић А. Бранислав, Виденовић Н. Чедомир, Павловић В. Мирко, Петронијевић Д. Милојко, Јовић В. Стојан, Јовановић В. Радомир, Рађеновић Ј. Ђура, Живадиновић Т. Аврам, Стојановић Ч. Аврам, Добрић Ј. Ђура, Марковић С. Жарко, Стојановић И. Трајко, Миленковић О. Марко, Туферић Т. Димитрије, Јовић Н. Бранко, Ристић В. Миодраг, Стаменковић Р. Милadin, Ђокић Д. Милорад, Марковић Б. Илија, Антић В. Ненад, Димитријевић Д. Божићар, Гвоздено-

вић А. Милисав, Лукић С. Светолик, Ђурић А. Љубодраг и Брујић Димитрије.

Бр. 661

15 децембра 1946 године

Београд

Секретар,

М. Перуничић, с. р.

Претседник,

др И. Рибар, с. р.

ПРЕЗИДИЈУМ**Народне скупштине Федеративне Народне Републике Југославије**

на основу члана 2 става 2 Закона о орденима и медаљама одобрава Наредбу Штаба VI југословенске армије бр. 733 од 7 октобра 1946 године

којом се за показану храброст у току народноослободилачке борбе одликују

ОРДЕНОМ ЗА ХРАБРОСТ:

борац Ђокић Маринка Тодор;
капетан Шобот Илије Милан;
заставник Мијић Пере Коста;
референт Карановић Дамјана Јовица;
борци: Рађеновић Стевана Милош и Шукало Тодора Радојка;

поручник Амићић Јове Петко;
ст. водник Митровић Стојана Станко.

Бр. 17

17 јануара 1947 године

Београд

Секретар,

М. Перуничић, с. р.

Претседник,

др И. Рибар, с. р.

**ИЗ СЛУЖБЕНИХ ЛИСТОВА
НАРОДНИХ РЕПУБЛИКА****СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ
СРБИЈЕ**

„Службени гласник Народне Републике Србије“ у броју 31 од 15 јула 1947 године објављује:

Указ о проглашењу установа републиканског значаја;

Указ о сазиву окружне скупштине делегирањих одборника за избор судиског особља Окружног суда у Ваљеву;

Правилник за извршење Закона о пензионисању и о установљењу права на пензију и помоћ службеника бивших административно-политичких самоуправних јединица на подручју Народне Републике Србије;

Упутство Министра финансија о исплати аконције пензија;

Наредба Министра рада о предузећима која су обавезна да поставе творничке хигијеничаре.

**СЛУЖБЕНИ ЛИСТ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ
ЦРНЕ ГОРЕ**

„Службени лист Народне Републике Црне Горе“ у броју 13 од 1 јула 1947 године објављује:

Уредбу о укидању Уредбе о оснивању и надлежности Геодетске управе Народне Републике Црне Горе;

Уредбу о организацији шумарства у Народној Републици Црној Гори;

Уредбу о заштити шума од пожара на територији Народне Републике Црне Горе;

Правилник о ценама за лечење, оправке, вађење и израду зуба у зубним одељењима среских здравствених станица;

Правилник о организацији, раду и реду у интернатима стручних пољопривредних школа у Народној Републици Црној Гори;

Упутство за исплату аконтације пензија пензионисаним службеницима, породицама умрлих службеника и пензионера Народне Републике Црне Горе;

Упутство за извршење Уредбе о банковним рачунима државних привредних предузећа локалног значаја Народне Републике Црне Горе;

Решење Владе Народне Републике Црне Горе бр. 2028 о овлашћењу Земаљског уреда за цене о одређивању јединствених цена.

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

„Службени лист Народне Републике Босне и Херцеговине“ у броју 31 од 14 јула 1947 године објављује:

Закон о петогодишњем плану развита народне привреде Народне Републике Босне и Херцеговине у годинама 1947—1951;

Уредбу о управама за откуп пољопривредних производа при среским извршним одборима;

Правилник о облику, величини и садржини штампбиља, печата и жигова за народне одборе.

У броју 32 од 16 јула 1947 године објављује:

Указ о оснивању Министарства локалног саобраћаја;

Обавезно тумачење става 2 члана 5 Закона о плаћању болничких трошкова;

Уредбу о Пољопривредном заводу у Бања Луци;

Уредбу о укидању Огледне пољопривредне станице за јужне културе Струге—Домановићи код Чапљине;

Уредбу о допуни Уредбе о издавању дрвета и камена из државних шума на терет државе;

Упутство о обрасцима изборног материјала за спровођење избора одборника за народне одборе.

НАРОДНЕ НОВИНЕ

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ ХРВАТСКЕ

„Народне новине“, службени лист Народне Републике Хрватске, у броју 66 од 22 јула 1947 године објављују:

Уредбу о планској расподели индустријске робе;

Наредбу о укидању трошаринских станица на подручју Народне Републике Хрватске.

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ СЛОВЕНИЈЕ

„Урадни лист Народне Републике Словеније“ у броју 28 од 12 јула 1947 године објављује:

Указ о закључењу I редовног заседања Народне скупштине Народне Републике Словеније;

Одлуку о укидању Школе за женско домаће занатство у Љубљани и Женске занатске школе при Државној средњој школи у Љубљани;

Правилник о полагању адвокатског испита;

Одлуку о сазивању оснивачке скупштине Адвокатске коморе у Љубљани.

У броју 29 од 19 јула 1947 године објављује:

Наредбу о обавезном заштитном цепљењу кокоши против кокошије куге у крајевима где се та болест утврди;

Одлуку о планском снетжењу производних трошкова за друго полугође 1947 године у рударским и индустријским предузећима републиканског значаја;

Наредбу о издавању дозвола за рад иностраним радницима и намештеницима.

САДРЖАЈ:

	Страна
474. Указ о проглашењу предузећа општедржавног значаја — — — — —	825
475. Уредба о измени Уредбе о Дипломатској школи — — — — —	825
476. Уредба о изменама и допунама Уредбе о порезу на промет производа — — — — —	825
477. Основна уредба о хидрометеоролошкој струци — — — — —	826
478. Основна уредба о пољопривредној струци — — — — —	829
479. Основна уредба о шумарској струци — — — — —	833
480. Основна уредба о индустријско-техничкој струци — — — — —	836
481. Уредба о техничкој струци електровеза — — — — —	840
482. Основна уредба о економско-комерцијалној струци — — — — —	843
483. Уредба о пореским ослобођењима у вези са изградњом Омладинске пруге Никшић—Титоград — — — — —	847
484. Уредба о превозу поштанских пошиљака моторним возилима у међумесном саобраћају — — — — —	847
485. Уредба о укидању Генералне дирекције савезне електропривреде Министарства индустрије ФНРЈ — — — — —	848
486. Уредба о товлeњу, ценама и промету свиња у економској 1947/48 години — — — — —	848
487. Уредба о оснивању Генералне дирекције за производњу ветеринарских лекова и лекова Министарства пољопривреде и шумарства ФНРЈ — — — — —	851
488. Уредба о допуни Уредбе о позивању у службу државних пензионера и о регулисању њихових пензија — — — — —	852
489. Решење о исплати месечних помоћи пензионерима бившег Пензионерског фонда разредних поштара и пословача и провизионистима који су из тог фонда примали помоћи („провизије“) — — — — —	852
490. Решење о измени и допуни члана 10 Упутства за извршење Уредбе о трошковима државних предузећа која се баве извозом и увозом и Уредбе о Фонду руководства и Централном фонду државних предузећа која се баве извозом и увозом — — — — —	853